Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Економічний факультет

Кафедра економіки та менеджменту

Кваліфікаційна робота магістра

на тему: «АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ»

Виконав: здобувач 2 курсу, групи ЕЖ-61

Спеціальності 073 «Менеджмент» Освітньо-професійної програми «Бізнес-менеджмент»

_____ Олег БАТІН
(підпис)

Керівник наукової роботи: доктор економічних наук, професор

_____Лариса ТЄШЕВА
(підпис)

Рецензент: _____
(посада)

_____
(підпис)

Харків – 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Факультет _____економічний_____

Кафедра _____економіки та менеджменту_____

Освітньо-кваліфікаційний рівень ___магістр_____

Спеціальність _____073 «Менеджмент»_____

Освітньо-професійна програма__«Бізнес-менеджмент»_____

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. завідувача кафедри

_____ Лариса ТЄШЕВА

(підпис) (ім'я, прізвище)

«10» грудня 2025 року

З А В Д А Н Н Я

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ МАГІСТРА

_____Батіна Олега_Вікторовича_____

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи _«Антикризове управління підприємством»_____

керівник роботи Тєшева Лариса Василівна, доктор економічних наук, професор_____

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від_11.11.2025 року №2101-5/4103

2. Строк подання студентом роботи «2» грудня 2025 року

3. Перелік питань, які потрібно розробити: розкрити теоретико-методологічні засади антикризового управління підприємством, визначити його роль у системі стратегічного менеджменту; узагальнити сучасні наукові підходи до розуміння сутності антикризового управління, етапів його еволюції та принципів функціонування; систематизувати інструменти та механізми антикризового управління залежно від фази розвитку кризи; проаналізувати фінансовий стан і рівень економічної стійкості конкретного підприємства на прикладі ТОВ «Видавництво «Ірис»; оцінити ефективність використання інструментів стратегічного контролінгу в системі антикризового управління підприємством; провести аналіз фінансових результатів, рентабельності та ймовірності банкрутства підприємства; розробити пропозиції щодо вдосконалення антикризової політики підприємства на основі поєднання фінансових, організаційних та інноваційних інструментів; обґрунтувати можливості впровадження зарубіжного досвіду антикризового управління в українських умовах; сформувати модель інтегрованої системи антикризового управління, що поєднує класичні підходи та сучасні цифрові технології_____

4. План роботи

№ з/п	Назва етапів роботи
1	Розробка та узгодження змісту кваліфікаційної роботи магістра, ознайомлення з літературними джерелами за темою
2	Робота над теоретичним розділом
3	Доопрацювання першого розділу згідно з рекомендаціями наукового керівника. Написання другого розділу кваліфікаційної роботи
4	Доопрацювання другого розділу згідно з рекомендаціями наукового керівника. Підготовка третього розділу кваліфікаційної роботи
5	Доопрацювання третього розділу згідно з рекомендаціями наукового керівника. Написання вступу, висновків кваліфікаційної роботи магістра; оформлення списку використаних джерел
6	Доопрацювання кваліфікаційної роботи згідно з рекомендаціями наукового керівника, подання до рецензування
7	Подання роботи на кафедру

5. Дата видачі завдання «02» вересня 2025 року

Здобувач вищої освіти _____ Олег БАТІН
(підпис) (ім'я, прізвище)

Керівник роботи _____ Лариса ТЄШЕВА
(підпис) (ім'я, прізвище)

Гарант освітньої програми _____ Ірина ТЕРНОВА
(підпис) (ім'я, прізвище)

ЗМІСТ

ВСТУП……..…6
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ……..…….10
1.1. Еволюція наукових підходів до розуміння сутності антикризового управління та його місця у структурі корпоративного менеджменту……10
1.2. Концептуальні напрями та сучасний інструментарій реалізації антикризових стратегій на підприємстві……..15
1.3. Методичні принципи та організаційно-економічний механізм формування політики антикризової стабілізації підприємства……...……..21
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ АНТИКРИЗОВОГО СТАНУ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ТОВ «ВИДАВНИЦТВО «ІРИС» У 2023-2025 РР……...….30
2.1. Використання інструментів стратегічного та антикризового контролінгу в оцінюванні діяльності підприємства…….……30
2.2. Аналіз фінансових результатів та рентабельності діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»……...…..37
2.3. Оцінка рівня фінансової стійкості та ймовірності банкрутства……45
РОЗДІЛ 3 МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТОВ «ВИДАВНИЦТВО «ІРИС»……...55
3.1. Використання міжнародних практик і побудова алгоритму ефективного антикризового управління на підприємстві…….55
3.2. Інтеграція моделі «піраміди ефективності» у систему управління маркетинговими процесами підприємства……..63
3.3. Виявлення та реалізація внутрішнього потенціалу підвищення ефективності антикризового управління…….....69
ВИСНОВКИ……..….77
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ……..81
ДОДАТКИ……...…...85

ВСТУП

Проблематика антикризового управління є однією з ключових у сучасній науці управління, адже саме від ефективності управлінських рішень залежить не лише відновлення, а й подальший розвиток бізнесу в умовах невизначеності. Кризові явища неминуче супроводжують економічний цикл, і тому завдання менеджменту полягає не лише в ліквідації наслідків кризи, а передусім у її попередженні, ранній діагностиці та створенні стійких адаптивних механізмів.

На сучасному етапі розвитку національної економіки антикризове управління стає не тимчасовим заходом, а постійною складовою корпоративної стратегії. Це зумовлено тим, що підприємства дедалі частіше стикаються із зовнішніми шоками, які неможливо передбачити за допомогою традиційних підходів. Саме тому формується нова парадигма управління, заснована на гнучкості, цифровізації, ризик-орієнтованому мисленні та принципах сталого розвитку.

Актуальність теми роботи визначається необхідністю пошуку ефективних підходів до побудови системи антикризового управління, здатної забезпечити безперервність діяльності підприємства, мінімізувати наслідки дестабілізаційних процесів і водночас створити умови для його подальшого розвитку. В умовах постійної турбулентності антикризове управління стає ключовим інструментом стратегічного менеджменту, спрямованим на формування економічної безпеки та підвищення конкурентоспроможності.

У сучасній науковій літературі питання антикризового управління активно досліджуються як вітчизняними, так і зарубіжними вченими. Значний внесок у розробку теоретичних і методичних аспектів зробили такі науковці, як: І. Ансофф, Й. Шумпетер, М. Туган-Барановський, Е. Уткін, а також українські дослідники В. Василенко, Т. Мельник, Г. Гречко, В. Маховка, О. Покритан, С. Кравчук, І. Бондар, П. Гречко та інші. У своїх працях вони розкрили сутність, функції, принципи та методи антикризового управління, приділивши особливу увагу питанням адаптації підприємств до умов нестабільності, механізмам санації та фінансової

реструктуризації, а також розвитку ризик-менеджменту й стратегічного контролінгу.

Водночас, в умовах цифрової економіки класичні підходи до антикризового управління потребують перегляду. Використання інструментів Big Data, аналітики ризиків, ESG-принципів, систем штучного інтелекту та гнучких методів управління (Agile) стає важливою умовою підвищення ефективності антикризових стратегій. Тому дослідження механізмів їх інтеграції у систему корпоративного управління має як наукову, так і практичну значущість.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та практичне удосконалення системи антикризового управління підприємством, спрямованої на підвищення його фінансової стійкості, адаптивності та конкурентоспроможності в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Для досягнення зазначеної мети у роботі поставлено такі завдання:

- розкрити теоретико-методологічні засади антикризового управління підприємством, визначити його роль у системі стратегічного менеджменту;
- узагальнити сучасні наукові підходи до розуміння сутності антикризового управління, етапів його еволюції та принципів функціонування;
- систематизувати інструменти та механізми антикризового управління залежно від фази розвитку кризи;
- проаналізувати фінансовий стан і рівень економічної стійкості конкретного підприємства на прикладі ТОВ «Видавництво “Ірис”»;
- оцінити ефективність використання інструментів стратегічного контролінгу в системі антикризового управління підприємством;
- провести аналіз фінансових результатів, рентабельності та ймовірності банкрутства підприємства;
- розробити пропозиції щодо вдосконалення антикризової політики підприємства на основі поєднання фінансових, організаційних та інноваційних інструментів;
- обґрунтувати можливості впровадження зарубіжного досвіду антикризового управління в українських умовах;

– сформувати модель інтегрованої системи антикризового управління, що поєднує класичні підходи та сучасні цифрові технології.

Об’єктом дослідження є процеси формування, функціонування та вдосконалення системи антикризового управління підприємством у сучасних умовах господарювання ТОВ Видавництво «Ірис».

Предметом дослідження виступають теоретичні, методичні та практичні засади реалізації антикризової політики підприємства, механізми її побудови та інструменти забезпечення фінансової стабільності досліджуваного підприємства.

У процесі виконання роботи використано сукупність загальнонаукових і спеціальних методів, що забезпечили досягнення поставленої мети. Основою дослідження є праці вітчизняних і зарубіжних науковців з проблем антикризового управління, менеджменту ризиків, стратегічного планування та корпоративної стійкості.

Для розв’язання завдань застосовано: методи аналізу й синтезу - для узагальнення теоретичних підходів до сутності антикризового управління; індукції та дедукції - для виявлення закономірностей формування системи антикризової політики; системного підходу - для моделювання механізму управління кризовими процесами; порівняльного аналізу - для зіставлення українського та зарубіжного досвіду; економіко-статистичні методи - для оцінки фінансових результатів діяльності підприємства; графічні та табличні методи - для візуалізації отриманих результатів; методи факторного аналізу й прогнозування для визначення тенденцій зміни фінансової стійкості та ймовірності банкрутства; методи стратегічного та антикризового контролінгу - для діагностики та підвищення ефективності управлінських рішень.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх застосування під час розроблення антикризових програм і стратегій підприємств різних галузей, удосконаленні механізмів управління фінансовими ризиками, формуванні систем моніторингу кризових ознак і побудові ефективної політики стабілізації діяльності.

Робота базується на системному аналізі діяльності підприємства - ТОВ «Видавництво «Ірис», що дозволяє поєднати теоретичні положення з практичними результатами. Дослідження охоплює як аналітичну, так і практичну складову, спрямовану на формування пропозицій щодо підвищення ефективності системи антикризового управління.

Результати дослідження становлять основу для подальших наукових пошуків у сфері управління ризиками, стратегічної стабілізації, корпоративного управління та цифрової трансформації бізнесу.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

1.1. Еволюція наукових підходів до розуміння сутності антикризового управління та його місця у структурі корпоративного менеджменту

У сучасних умовах господарювання українські підприємства діють у надзвичайно мінливому та складному середовищі. Зовнішні виклики – економічні санкції, політична нестабільність, інфляційні процеси, зростання конкуренції, – а також внутрішні управлінські прорахунки формують постійну загрозу кризових ситуацій.

Підприємства стикаються з проблемами платоспроможності, нестачею інвестицій, падінням попиту, дефіцитом кваліфікованих кадрів. У таких умовах актуалізується питання розроблення та впровадження ефективних антикризових механізмів управління.

Антикризове управління – це не просто реакція на вже наявну кризу, а цілісна система дій, що передбачає прогнозування можливих загроз, своєчасне попередження негативних тенденцій, мобілізацію внутрішніх резервів та адаптацію підприємства до змін зовнішнього середовища.

Сутність антикризового управління полягає у поєднанні стратегічних і тактичних заходів, спрямованих на підтримання стабільності та конкурентоспроможності підприємства, з одночасним формуванням передумов для його розвитку навіть у кризових умовах.

Теоретичні основи антикризового управління почали формуватися у світовій економічній науці в середині XX століття, коли увага вчених зосередилася на циклічності економічного розвитку, кризах надвиробництва, інституційних перетвореннях і управлінні ризиками.

На ранніх етапах антикризове управління розглядалося як реактивна діяльність, тобто спрямована на усунення наслідків уже наявних проблем. Проте

розвиток стратегічного менеджменту, системного аналізу та теорії ризиків зумовив появу превентивних і інноваційно-стратегічних підходів, у межах яких криза сприймається як природний етап життєвого циклу підприємства.

Науковці виділяють три ключові концепції:

1. Реактивна концепція – управління після виникнення кризи, фокус на ліквідації її наслідків.

2. Превентивна концепція – управління, спрямоване на передбачення, аналіз ризиків і запобігання кризам.

3. Системна (інтегрована) концепція – розглядає антикризове управління як безперервний процес у структурі загальної системи управління підприємством.

У таблиці 1.1 представлено еволюцію поняття антикризового управління охоплює кілька етапів.

Таблиця 1.1 – Еволюція поняття антикризового управління охоплює кілька етапів

Етап	Характеристика	Ключові автори
1950-1970 рр.	Формування теоретичних основ кризових явищ та циклічності економіки.	Й. Шумпетер, М. Туган-Барановський
1980-1990 рр.	Розвиток антикризового менеджменту як окремої галузі управління.	І. Ансофф, Е. Уткін
2000-2010 рр.	Становлення вітчизняної школи антикризового управління.	В. Василенко, В. Маховка, О. Покритан
2010-2020 рр.	Інтеграція концепцій стратегічного, ризик-орієнтованого та інноваційного менеджменту.	Г. Гречко, Т. Мельник
2020-2025 рр.	Перехід до цифрового антикризового управління (data-driven, resilience management).	сучасні дослідники

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 13, 34

У сучасній економічній літературі існує значна кількість трактувань цього поняття. Узагальнюючи позиції провідних науковців, можна виділити основні підходи, наведені в таблиці 1.2.

Таблиця 1.2 – Підходи до визначення поняття «антикризове управління»

Автор	Визначення	Сутнісний акцент
Бондар І. М.	Антикризове управління – це стратегічно орієнтована система управлінських рішень, спрямована на забезпечення безперервності діяльності підприємства.	Безперервність управління
Кравчук С. О.	Сукупність дій, спрямованих на діагностику, запобігання, локалізацію та подолання кризових явищ.	Поетапність антикризових дій
Мельник Т. Є.	Управлінська діяльність щодо відновлення фінансової стійкості підприємства шляхом структурних перетворень.	Фінансова санація
Гречко П. В.	Система моніторингу та прогнозування ризиків із метою своєчасного реагування на кризові явища.	Превентивність і прогнозування
Уткін Е. А.	Управління, спрямоване на передбачення негативних тенденцій і підтримання стабільності через оновлення організації.	Передбачення змін
Шевцова О. Й.	Інтегративна діяльність, що поєднує фінансовий, маркетинговий, кадровий менеджмент у межах єдиної антикризової політики.	Комплексність підходу
Авторське узагальнення	Антикризове управління – це багаторівневий, динамічний процес управління, спрямований на прогнозування, запобігання, нейтралізацію та подолання кризових явищ для забезпечення сталого розвитку підприємства.	Системність, розвиток, адаптивність

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 13, 34

Усі визначення поєднує спільна ідея: антикризове управління – це не разова дія, а безперервний управлінський процес, який забезпечує життєздатність підприємства в умовах нестабільності.

Антикризове управління складається з взаємопов’язаних компонентів, що утворюють єдину систему:

1. Моніторинг зовнішнього й внутрішнього середовища;
2. Діагностика кризових симптомів;
3. Планування антикризових дій;
4. Реалізація заходів (фінансових, організаційних, маркетингових);

5. Контроль та оцінка результатів;
6. Коригування стратегій.

Ці елементи взаємодіють циклічно, утворюючи замкнену систему управління.

На рисунку 1.1 представлено узагальнену схему процесу антикризового управління підприємством

Рисунок 1.1 – Узагальнена схема процесу антикризового управління підприємством

Джерело: складено автором на основі джерел 2, 13

Функції антикризового управління:

1. Прогностична – оцінка ризиків і розроблення сценаріїв розвитку.
2. Організаційна – побудова ефективної управлінської структури.
3. Регулююча – розробка антикризових заходів.
4. Контрольна – оцінка ефективності дій.
5. Мотиваційна – активізація персоналу.

6. Інноваційна – пошук нестандартних рішень.

Принципи антикризового управління: системність, гнучкість, безперервність, превентивність, оптимальність ресурсів, соціальна орієнтація, відповідальність та прозорість.

Види антикризового управління на підприємстві та їх основні інструменти представлено в таблиці 1.3.

Таблиця 1.3 – Види антикризового управління на підприємстві та їх основні інструменти

Вид	Сутність	Основні інструменти
Превентивне	Попередження виникнення кризи.	Моніторинг ризиків, формування резервів, диверсифікація.
Оперативне	Реагування під час розвитку кризи.	Скорочення витрат, оптимізація процесів.
Посткризове	Відновлення після кризи.	Реструктуризація, стратегічне оновлення.

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 33

Успіх антикризових заходів значною мірою залежить від управлінської компетентності. Лідер має вміти:

1. бачити слабкі сигнали небезпеки;
2. приймати швидкі рішення;
3. мотивувати команду;
4. налагоджувати внутрішні й зовнішні комунікації.

Корпоративна культура відповідальності й довіри підвищує здатність підприємства протидіяти кризам.

Сучасна концепція антикризового управління включає принципи сталого розвитку (sustainability). Підприємство має забезпечувати не лише економічну ефективність, але й соціальну справедливість та екологічну безпеку.

Реалізація ESG-принципів (Environmental, Social, Governance) стає складовою антикризових стратегій, що зміцнює довіру інвесторів і партнерів.

Сучасне антикризове управління орієнтується на:

1. Цифрову аналітику – використання даних для прогнозування кризових сценаріїв;
2. Ризик-менеджмент – систематичну оцінку ризиків і розроблення моделей реагування;
3. Agile-підходи – гнучке управління змінами;
4. Crisis Communication Management – управління репутаційними ризиками;
5. Lean Management – усунення втрат і підвищення ефективності.

Ці інструменти формують основу інноваційного антикризового управління нового покоління.

Антикризове управління – це системна, безперервна діяльність, спрямована на запобігання, локалізацію й подолання кризових явищ. Його ефективність визначається поєднанням стратегічного бачення, фінансового аналізу та інноваційного мислення.

В умовах турбулентності антикризове управління перетворюється на фундаментальний елемент стратегічного менеджменту. Сучасна тенденція розвитку антикризового управління – інтеграція цифрових технологій, ризик-менеджменту та ESG-принципів.

Антикризове управління стає основою економічної безпеки, гнучкості та конкурентоспроможності підприємства у довгостроковій перспективі.

1.2. Концептуальні напрями та сучасний інструментарій реалізації антикризових стратегій на підприємстві

Глобальні економічні трансформації, зумовлені пандемією, воєнними конфліктами, диджиталізацією та зміною споживчої поведінки, призвели до того, що жодне підприємство не може бути повністю застрахованим від кризи. Водночас кризові явища сьогодні сприймаються не лише як деструктивний процес, а як точка оновлення – момент, коли бізнес має змогу переосмислити свою структуру, моделі управління й конкурентну стратегію.

Сучасне антикризове управління – це не набір разових дій, а комплексна стратегічна система, що базується на гнучкому поєднанні різних інструментів: фінансових, організаційних, маркетингових, кадрових, інформаційних, інноваційних. Їхнє правильне поєднання визначає не лише успішність подолання кризи, але й майбутню стійкість підприємства (resilience).

Інструменти антикризового управління – це практичні методи, моделі та заходи, за допомогою яких здійснюється вплив на стан підприємства з метою попередження або подолання кризових явищ.

Рисунок 1.2 – Основні групи інструментів антикризового управління

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 33

Їх можна класифікувати за трьома ключовими ознаками (рисунок 1.2):

– за цільовою спрямованістю (попередження, реагування, стабілізація, розвиток);

– за функціональною сферою (фінанси, організація, персонал, маркетинг, інновації, комунікації);

за часовим горизонтом дії (оперативні, тактичні, стратегічні).

В таблиці 1.4 представлено класифікацію інструментів антикризового управління підприємством.

Таблиця 1.4 – Класифікація інструментів антикризового управління підприємством

Група інструментів	Характеристика	Основні цілі	Приклади
Фінансові	Забезпечення стабільності грошових потоків, відновлення платоспроможності	Збереження ліквідності, зниження боргового навантаження	Санація, лізинг, реструктуризація, cash-flow менеджмент
Організаційні	Оптимізація структури, управлінських процесів та процедур прийняття рішень	Підвищення ефективності управління	Реінжиніринг, делегування, створення кризового штабу
Маркетингові	Адаптація до змін споживчих уподобань, пошук нових ринків	Утримання позицій і доходів	Digital-маркетинг, бренд-менеджмент, антикризовий PR
Інноваційні	Застосування нових технологій і бізнес-моделей	Оптимізація витрат, зростання ефективності	ERP, CRM, автоматизація, big data
Кадрові (HR)	Формування компетенцій, підвищення мотивації	Збереження людського потенціалу	KPI-системи, перекваліфікація, гнучкі графіки
Комунікаційні	Налагодження внутрішніх і зовнішніх комунікацій	Підтримка довіри до бренду	Відкрита звітність, кризовий PR, медіа-стратегії

Джерело: складено автором на основі джерел 6, 18, 22

Вибір інструментів антикризового управління залежить від глибини кризи, фази її розвитку та виду загроз, що виникають.

В таблиці 1.5 представлено фази кризового процесу.

Таблиця 1.5 – Фази кризового процесу на підприємстві

Фаза	Характеристика	Цілі управління	Основні інструменти
Початкова (латентна)	Симптоми ще не проявилися відкрито	Рання діагностика, профілактика	SWOT, PEST-аналіз, KPI-моніторинг, аналітика
Гостра (кризова)	Зниження прибутковості, дефіцит ліквідності	Ліквідація негативних наслідків	Реструктуризація, санація, скорочення витрат
Посткризова (стабілізаційна)	Поступове відновлення стабільності	Формування нової бізнес-моделі	Інновації, цифровізація, стратегічний розвиток

Джерело: складено автором на основі джерел 2, 14

Фінансовий компонент є серцевиною антикризового управління, адже більшість криз мають фінансове коріння. Основними інструментами тут виступають:

1. Фінансова санація – комплекс заходів, спрямованих на відновлення платоспроможності.
2. Реструктуризація боргів – переговори з кредиторами, пролонгація строків, конверсія боргу в акції.
3. Управління грошовими потоками (cash-flow management) – оптимізація обігового капіталу.
4. Контролінг і бюджетування – аналіз відхилень і ухвалення коригувальних рішень.
5. Альтернативне фінансування – залучення інвесторів, венчурний капітал, партнерські програми.

В таблиці 1.6 представлено рівні реалізації фінансових інструментів антикризового управління

Організаційна гнучкість є основою виживання бізнесу. До ключових управлінських інструментів належать:

1. Реінжиніринг бізнес-процесів – оновлення структури підприємства;

2. Проектне управління – створення офісів управління проектами (PMO);

3. Кризові штаби – тимчасові групи, що координують реагування;

4. Аутсорсинг і партнерство – передача непрофільних функцій зовнішнім фірмам;

5. Сценарне планування – побудова альтернативних моделей розвитку.

Таблиця 1.6 – Рівні реалізації фінансових інструментів антикризового управління

Рівень	Інструмент	Мета	Очікуваний результат
Оперативний	Скорочення витрат	Зниження збитковості	Позитивний грошовий потік
Тактичний	Оптимізація дебіторської заборгованості	Контроль ліквідності	Відновлення платоспроможності
Стратегічний	Реструктуризація активів, залучення інвестицій	Створення фінансової гнучкості	Підвищення ринкової вартості підприємства

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 16

В умовах кризи важливо перерозподіляти управлінські повноваження, скорочувати бюрократичні ланки, підвищувати швидкість прийняття рішень.

Інновації є рушійною силою посткризового відновлення. Підприємства, які активно впроваджують цифрові рішення, демонструють вищу швидкість адаптації до ринку.

Ключові напрямки інноваційного антикризового управління:

1. Цифрова трансформація – автоматизація процесів, використання ERP/CRM систем;

2. Predictive Analytics – прогнозування кризових ризиків;

3. Big Data – обробка великих масивів даних для стратегічного аналізу;

4. Blockchain-рішення – підвищення прозорості фінансових операцій;

5. Штучний інтелект у плануванні – моделювання оптимальних сценаріїв.

Криза – це передусім випробування для людей. Ефективність антикризових дій залежить від мотивації, згуртованості та психологічної готовності персоналу.

Інструменти HR-антикризового управління включають:

- формування антикризових команд;
- підготовку керівників середньої ланки;
- систему гнучкої мотивації (грейдинг, бонуси за стабілізацію);
- корпоративні тренінги з управління змінами;
- програми ментального здоров'я працівників.

Ефективна комунікація допомагає знизити соціальну напругу і підтримати репутацію компанії. Основні напрями:

1. Внутрішні комунікації: регулярні звіти, прозора інформація про стан справ, антикризові брифінги;
2. Зовнішні комунікації: PR-кампанії, співпраця зі ЗМІ, кризовий пресинг;
3. Репутаційне управління: публічні вибачення, відкритість до зворотного зв'язку;
4. Stakeholder Management: залучення партнерів, кредиторів, громади до діалогу.

Сучасні компанії дедалі частіше інтегрують ESG-принципи (Environmental, Social, Governance) в антикризові стратегії. Це дозволяє не лише стабілізувати діяльність, а й підвищити довіру інвесторів. В таблиці 1.7 представлено сфери впливу на підприємство, інструменти відносно кожної сфери та отримані ефекти.

Таблиця 1.7 – Сфери впливу на підприємство, інструменти відносно кожної сфери та отримані ефекти

Сфера	Приклад інструментів	Ефект
E (екологічна)	енергоефективність, утилізація, «зелені» технології	скорочення витрат, позитивний імідж
S (соціальна)	корпоративна відповідальність, волонтерські програми	зниження соціальної напруги
G (управлінська)	прозорість управління, антикорупційні стандарти	довіра партнерів, репутаційна стійкість

Джерело: складено автором на основі джерел 7, 22

Toyota впровадила lean-підхід, що дозволив зменшити втрати на 30% під час кризи 2008 р. IBM у період трансформації 1990-х використала реструктуризацію й переорієнтацію на цифрові послуги.

Nestlé та Siemens активно впроваджують ESG-стратегії, що забезпечують стабільність навіть у глобальних потрясіннях. General Electric реалізує системний контролінг і Data-driven management для виявлення ранніх сигналів ризику.

Для вимірювання результативності використовується система показників:

1. ROI (Return on Investment) – ефективність капіталовкладень;
2. EBITDA – прибуток до оподаткування та амортизації;
3. Коефіцієнт ліквідності – оцінка платоспроможності;
4. Індекс задоволеності персоналу (ESI) – ефективність HR-заходів;
5. Brand Trust Index – рівень довіри до компанії.

Вибір інструментів антикризового управління є багатофакторним процесом, що залежить від типу кризи, галузі, ресурсів і цілей підприємства. Ефективна антикризова система базується на поєднанні фінансових, організаційних, інноваційних, HR та комунікаційних інструментів.

Використання цифрових технологій і ESG-підходів дозволяє підвищити адаптивність і довгострокову стійкість бізнесу. Основою вибору інструментів є принцип системності, гнучкості, превентивності та стратегічної інтеграції.

Сучасне антикризове управління має розглядатися як комплексна стратегія трансформації, що поєднує економічну раціональність із соціальною відповідальністю.

1.3. Методичні принципи та організаційно-економічний механізм формування політики антикризової стабілізації підприємства

Управління підприємством у кризових умовах вимагає не лише оперативного реагування, а й створення системної політики, що забезпечує послідовність, узгодженість і стратегічну орієнтацію антикризових дій. Саме така політика є фундаментом стабільності організації, оскільки дозволяє не лише реагувати на

кризові виклики, а й заздалегідь формувати інституційні, фінансові та організаційні механізми стійкості.

Антикризова політика підприємства – це цілеспрямований комплекс управлінських заходів, який забезпечує підготовку, реалізацію та контроль дій, спрямованих на подолання кризових ситуацій і створення умов для подальшого розвитку.

Формування антикризової політики передбачає розроблення певного механізму управління, який поєднує стратегічні, організаційні, фінансові, інформаційні, правові та соціальні елементи.

Антикризова політика – це компонент загальної корпоративної стратегії, спрямований на створення умов стабільного функціонування підприємства під час впливу зовнішніх і внутрішніх загроз.

Її основна мета – забезпечення безперервності бізнес-процесів, збереження фінансової стабільності, репутації та кадрового потенціалу підприємства.

Основними завданнями антикризової політики є:

1. Своєчасне виявлення кризових факторів.
2. Забезпечення превентивних дій і готовності до реагування.
3. Формування резервів стійкості (ресурсних, фінансових, управлінських).
4. Розроблення антикризових стратегій та планів.
5. Контроль виконання програм стабілізації.

Антикризовий механізм – це взаємопов’язана система елементів, яка забезпечує формування, реалізацію та моніторинг антикризових рішень.

Структуру механізму можна умовно поділити на п’ять блоків:

1. Діагностичний блок – визначає стан підприємства, рівень загроз і ризиків.
2. Аналітичний блок – формує прогноз розвитку кризових ситуацій.
3. Організаційний блок – визначає структуру відповідальності й послідовність дій.

4. Фінансово-економічний блок – забезпечує ресурсне наповнення політики.

5. Контрольно-оцінювальний блок – перевіряє ефективність заходів і коригує політику.

Основні елементи механізму формування антикризової політики представлено у таблиці 1.8.

Таблиця 1.8 – Основні елементи механізму формування антикризової політики на підприємстві

Елемент механізму	Зміст	Очікуваний результат
Діагностичний	Визначення масштабів кризи, оцінка ризиків	Ідентифікація проблемних зон
Аналітичний	Прогнозування наслідків і сценаріїв розвитку	Вибір оптимальної стратегії
Організаційний	Формування антикризових команд, розподіл повноважень	Скоординовані дії персоналу
Фінансовий	Мобілізація ресурсів, санація, реструктуризація	Відновлення платоспроможності
Контрольний	Моніторинг ефективності політики	Коригування і вдосконалення рішень

Джерело: складено автором на основі джерел 4, 13

Системність – поєднання усіх напрямів діяльності підприємства в єдину логіку дій. Безперервність – антикризова політика діє постійно, а не лише в періоди кризи. Превентивність – орієнтація на запобігання кризам.

Гнучкість – здатність оперативно реагувати на зміни. Відповідальність – персоніфікація рішень і прозорість процедур. Ресурсна оптимальність – максимальний ефект при мінімальних витратах. Інноваційність – застосування сучасних технологій управління. Соціальна орієнтація – збереження трудового потенціалу.

Формування антикризової політики підприємства є процесом, який проходить кілька послідовних етапів (таблиця 1.9).

Таблиця 1.9 – Етапи формування антикризової політики на підприємстві

Етап	Зміст робіт	Основні інструменти
1. Діагностика	Визначення фінансових, організаційних та соціальних симптомів кризи	SWOT, PEST, GAP-аналіз
2. Визначення цілей	Формування стратегічних пріоритетів і критеріїв стабілізації	SMART-метод, KPI
3. Розроблення програми	Вибір напрямів антикризових дій	Бюджетування, ризик-менеджмент
4. Реалізація політики	Здійснення практичних заходів	Санація, реструктуризація, оптимізація
5. Моніторинг	Контроль за виконанням заходів	Контролінг, внутрішній аудит
6. Коригування	Внесення змін до політики	Зворотний зв’язок, аналітичні звіти

Джерело: складено автором на основі джерел 13, 26

Фінансова частина механізму є його ядром, оскільки забезпечує ресурсну підтримку всіх інших напрямів.

Основні елементи:

- формування резервного фонду;
- оптимізація структури капіталу;
- реструктуризація заборгованості;
- контроль грошових потоків;
- запровадження фінансового контролінгу;
- взаємодія з інвесторами й кредиторами.

Важливо, щоб фінансовий механізм був прозорим, керованим і збалансованим, що забезпечує довіру партнерів та інвесторів.

Інформаційна складова є ключовою для раннього виявлення кризових симптомів.

До неї належать:

- системи моніторингу ключових показників (KPI, ROI, EBITDA, cash flow);
- автоматизовані платформи ERP, CRM;
- використання аналітичних панелей (dashboard) для керівників;
- регулярна звітність і комунікація між підрозділами.

Ефективність антикризової політики прямо залежить від якості інформаційного обміну.

Ключову роль у формуванні антикризової політики відіграє антикризова команда, до складу якої входять фахівці з фінансів, HR, маркетингу, виробництва, безпеки. Їх завдання – не лише реагувати на кризу, а й формувати культуру стійкості.

Основні напрями роботи кадрового механізму:

1. створення “центру антикризового реагування”;
2. формування системи навчання і перекваліфікації;
3. мотивація персоналу до змін;
4. підтримка корпоративних цінностей.

В умовах цифрової економіки ефективна антикризова політика неможлива без сучасних технологій. Використання інноваційних рішень дозволяє прогнозувати ризики, моделювати сценарії та мінімізувати наслідки.

Ключові напрямки цифровізації антикризової політики:

1. штучний інтелект у прогнозуванні ризиків;
2. Big Data у моніторингу показників;
3. хмарні сервіси для безперервності бізнесу;
4. кібербезпека як елемент стійкості.

Для вимірювання результативності політики використовуються кількісні та якісні показники (табл. 1.10).

Міжнародний досвід свідчить, що ефективна антикризова політика базується на принципах адаптивного управління та корпоративної стійкості (resilience management).

Таблиця 1.10 – Кількісні та якісні показники для вимірювання результативності антикризової політики

Група показників	Приклади	Оцінюваний ефект
Фінансові	Рентабельність, ліквідність, cash flow	Економічна стійкість
Організаційні	Швидкість прийняття рішень, ефективність комунікацій	Гнучкість і адаптивність
Соціальні	Задоволеність працівників, плинність кадрів	Стабільність колективу
Інноваційні	Частка цифрових процесів, впроваджені технології	Підвищення ефективності
Репутаційні	Індекс довіри партнерів і клієнтів	Збереження іміджу

Джерело: складено автором на основі джерел 17, 26

США: акцент на сценарному плануванні та ризик-менеджменті (General Electric, Apple). Японія: “кайдзен”-підхід – безперервне вдосконалення навіть у кризі (Toyota). ЄС: ESG-орієнтація та соціальна відповідальність бізнесу (Siemens, Nestlé). Канада: підтримка малого бізнесу через державні антикризові програми.

Для України доцільним є поєднання світових практик з адаптацією до локальних умов – гібридна модель антикризового механізму.

Антикризова політика підприємства – це інтегрована система стратегічних, організаційних, фінансових і соціальних заходів, спрямованих на забезпечення стійкості бізнесу.

Її ефективність визначається узгодженістю роботи всіх елементів механізму – від діагностики до контролю. Важливою умовою є наявність антикризової культури всередині підприємства, що формує готовність до дій у непередбачуваних умовах.

Цифровізація, інновації та ESG-підходи стають невід’ємними складовими антикризової політики. Успішна реалізація антикризової політики забезпечує довгострокову стабільність, конкурентоспроможність і стратегічну витривалість підприємства.

Отже, було доведено, що антикризове управління формує нову парадигму підприємницького мислення, у межах якої криза розглядається як частина життєвого циклу підприємства. Теоретичний аналіз різних наукових шкіл показав, що сутність антикризового управління полягає у системному, цілеспрямованому та безперервному впливі на всі сфери діяльності підприємства задля запобігання, подолання або пом’якшення кризових процесів.

Було розкрито зміст ключових понять – «криза підприємства», «антикризове управління», «антикризова стратегія», «антикризова політика» – та уточнено їх взаємозв’язки. Уточнено, що результативність антикризового управління визначається рівнем організаційної культури, управлінської гнучкості та інформаційної прозорості.

Узагальнили та систематизували сучасні підходи до вибору інструментів антикризового управління. Було встановлено, що інструментарій кризового менеджменту формується за кількома напрямами – фінансовим, організаційним, маркетинговим, кадровим, інноваційним і комунікаційним.

Кожен із цих напрямів має власні цілі та засоби впливу:

1. фінансові інструменти – відновлюють ліквідність і платоспроможність;
2. організаційні – підвищують ефективність структури управління;
3. маркетингові – допомагають адаптуватися до нових ринкових умов;
4. кадрові – формують культуру стійкості персоналу;
5. інноваційні – забезпечують технологічну модернізацію бізнесу;
6. комунікаційні – підтримують довіру серед партнерів і клієнтів.

Визначено, що вибір інструментів залежить від етапу розвитку кризи, галузевої специфіки, ресурсного потенціалу та цілей підприємства. Сучасні тенденції підкреслюють посилення ролі цифровізації, ESG-орієнтації, систем ризик-менеджменту та agile-підходів у побудові антикризових стратегій.

Обґрунтовано структуру, принципи та логіку формування антикризової політики підприємства. Було встановлено, що така політика є інтегрованою частиною стратегічного управління, яка поєднує діагностику, прогнозування, планування, реалізацію та контроль антикризових заходів.

Механізм антикризової політики функціонує через взаємодію низки блоків – діагностичного, аналітичного, організаційного, фінансового, інформаційного та контрольного. Кожен блок виконує специфічну функцію, але разом вони забезпечують цілісність і системність антикризового управління.

Серед ключових принципів побудови механізму антикризової політики виділено:

- системність і безперервність (антикризові дії мають бути складовою поточного управління, а не одноразовою реакцією);
- превентивність (орієнтація на ранню діагностику кризових симптомів);
- гнучкість і адаптивність (здатність підприємства швидко змінювати стратегію залежно від умов);
- інноваційність (застосування сучасних цифрових технологій);
- соціальну відповідальність і кадрову стабільність.

Важливою складовою сучасного механізму є інноваційно-цифровий підхід, що забезпечує не лише оперативне реагування на кризу, але й аналітичну основу для прогнозування ризиків. Використання штучного інтелекту, систем Big Data, хмарних технологій та ERP-рішень дозволяє створювати “розумні” системи антикризового управління, які інтегрують усі функціональні підрозділи підприємства в єдиний інформаційний простір.

Крім того, наголошено на значенні ESG-підходу (екологічна, соціальна, управлінська відповідальність) як частини нової парадигми антикризового розвитку. Ця модель допомагає підприємствам не лише подолати кризу, але й забезпечити довгострокову довіру інвесторів, партнерів і суспільства.

Отже, за результатами першого розділу можна сформулювати такі узагальнені висновки, антикризове управління є стратегічною складовою корпоративного розвитку, яка охоплює як превентивні, так і відновлювальні дії.

Сучасна система антикризового управління повинна будуватися на системному, інтегрованому й інноваційному підходах, що поєднують економічні, соціальні, інформаційні та управлінські аспекти.

Ключовим елементом стійкості підприємства є антикризова політика, побудована на принципах прозорості, ефективності, гнучкості та відповідальності.

Вибір антикризових інструментів повинен здійснюватися з урахуванням типу кризи, масштабу проблеми, ресурсного потенціалу та стратегічних цілей.

Успішна антикризова система неможлива без розвитку людського капіталу, культури довіри, інноваційного мислення та цифрової грамотності управлінців.

Зарубіжний досвід підтверджує: підприємства, що мають вбудовані механізми антикризового реагування, здатні швидше відновлюватися після потрясінь і досягати сталого розвитку.

Таким чином, теоретичні основи антикризового управління формують методологічну базу для розроблення практичних рекомендацій у наступних розділах дослідження, де будуть розглянуті механізми впровадження антикризових заходів на конкретному підприємстві, їхня ефективність і шляхи вдосконалення в умовах сучасної економічної нестабільності.

РОЗДІЛ 2
АНАЛІЗ АНТИКРИЗОВОГО СТАНУ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ТОВ «ВИДАВНИЦТВО «ІРИС» У 2023-2025 РР.

2.1. Використання інструментів стратегічного та антикризового контролінгу в оцінюванні діяльності підприємства

У сучасних умовах нестабільного ринкового середовища стратегічне управління є ключовим чинником успішності підприємства. Його ефективність значною мірою залежить від якості аналітичної підтримки, яку забезпечує система стратегічного контролінгу. Контролінг виступає важливим інструментом інтеграції функцій планування, аналізу, контролю та регулювання діяльності, орієнтованих на досягнення стратегічних цілей підприємства.

ТОВ «Видавництво «Ірис» здійснює діяльність у сфері видавничо-поліграфічних послуг. Основні напрями роботи підприємства - підготовка, друк і реалізація книжкової, навчальної, дитячої та рекламно-інформаційної продукції. Протягом 2023-2025 рр. компанія демонструвала стабільні фінансові результати та поступово переходила до цифровізації процесів, розширюючи присутність на ринку електронних видань.

Для підтримання конкурентоспроможності керівництву підприємства необхідно системно аналізувати зовнішні та внутрішні чинники, що впливають на діяльність, і вчасно коригувати стратегію розвитку. Саме стратегічний контролінг забезпечує формування інформаційної бази для таких рішень

Метою стратегічного контролінгу є забезпечення ефективного використання ресурсів підприємства та досягнення довгострокових цілей шляхом постійного аналізу середовища функціонування. Основними завданнями стратегічного контролінгу на ТОВ «Видавництво «Ірис» є:

1. визначення та оцінка впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовища;
2. виявлення сильних і слабких сторін діяльності підприємства;

3. формування альтернативних стратегічних напрямів розвитку;
4. розробка рекомендацій щодо підвищення ефективності управління;
5. здійснення моніторингу реалізації стратегічних планів.

Для досягнення зазначених завдань використовуються SWOT-аналіз, PEST-аналіз, факторний аналіз, аналіз відхилень та система раннього попередження. Найбільш універсальними серед них є SWOT і PEST, які дозволяють оцінити позицію підприємства на ринку, визначити внутрішній потенціал і вплив зовнішнього середовища.

SWOT-аналіз - це метод стратегічної діагностики, який ґрунтується на зіставленні внутрішніх можливостей підприємства (сильних і слабких сторін) із зовнішніми чинниками (можливостями та загрозами). У результаті формується матриця стратегічних рішень, що дає змогу визначити оптимальну стратегію розвитку.

Для проведення аналізу було вивчено фінансові показники підприємства за 2023-2025 рр., його ринкову позицію, рівень ділової активності та інноваційний потенціал.

У таблиці 2.1 представлено матрицю SWOT-аналізу діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис».

Аналіз табл. 2.1 свідчить, що підприємство має виражені сильні сторони, серед яких - сучасна технічна база, висока якість продукції, кваліфікований персонал і стабільна клієнтська база. У поєднанні з наявними можливостями це створює основу для реалізації стратегії диференційованого зростання, орієнтованої на інновації та підвищення конкурентоспроможності.

Разом із тим, існують загрози у вигляді подорожчання матеріалів, зміни споживчих переваг і появи сильних гравців на ринку електронних видань. Для їх нейтралізації підприємству слід приділити увагу розвитку цифрового сегменту та розширенню партнерських програм.

На основі проведеного SWOT-аналізу було визначено ключові стратегічні напрями розвитку діяльності підприємства на 2023-2025 роки.

Таблиця 2.1 – Матриця SWOT-аналізу підприємства ТОВ «Видавництво «Ірис»

Сильні сторони (S)	Слабкі сторони (W)
– Висока якість друкованої продукції; – Сучасне поліграфічне обладнання; – Досвідчений персонал і стабільна кадрова політика; – Позитивна репутація серед клієнтів і партнерів; – Розвинена клієнтська база та прямі канали збуту; – Гнучка цінова політика.	– Недостатній рівень автоматизації управлінських процесів; – Залежність від імпортних матеріалів (папір, фарба); – Висока собівартість окремих видів видань; – Обмежені інвестиційні ресурси; – Відсутність повного відділу цифрового маркетингу; – Недостатній рівень присутності в міжнародних базах ISBN.
Можливості (O)	Загрози (T)
– Розвиток електронних і інтерактивних видань; – Отримання державних грантів у сфері освіти та культури; – Розширення присутності на ринку онлайн-продажів; – Співпраця з навчальними закладами та університетами; – Вихід на міжнародний ринок через електронні платформи.	– Поява нових конкурентів у цифровому сегменті; – Зростання вартості імпортної сировини; – Падіння купівельної спроможності населення; – Посилення регуляторних вимог до видавничої діяльності; – Ризик інформаційної безпеки в інтернет-середовищі.

Джерело: сформовано автором

Результати аналізу дозволили сформувати комплексну стратегію, спрямовану на підвищення конкурентоспроможності, фінансової стійкості та інноваційного потенціалу підприємства.

1. Стратегія розвитку інноваційних послуг. Основний акцент робиться на розширенні асортименту видавничої продукції за рахунок упровадження сучасних цифрових технологій. Підприємство планує розробку нових послуг, зокрема друку на замовлення, інтерактивних електронних видань, онлайн-платформ для клієнтів. Це дозволить задовольнити потреби споживачів у персоналізованому контенті та забезпечити стабільне зростання доходів за рахунок освоєння нових ринкових ніш.

2. Стратегія диверсифікації каналів збуту. Передбачає активізацію продажів через інтернет-платформи, маркетплейси та корпоративний вебсайт підприємства. Такий підхід сприятиме розширенню цільової аудиторії, скороченню витрат на посередників і підвищенню доступності продукції для

клієнтів у різних регіонах. Одночасно планується інтеграція інструментів онлайн-маркетингу та CRM-систем для більш ефективного управління клієнтською базою.

3. Стратегія оптимізації витрат. Зосереджується на впровадженні сучасних систем бюджетування, контролінгу та аналітики витрат. Метою є підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами, скорочення непродуктивних витрат і забезпечення стабільного рівня прибутковості. Також передбачено автоматизацію облікових процесів і регулярний моніторинг фінансових показників для своєчасного прийняття управлінських рішень.

4. Стратегія зміцнення бренду. Спрямована на підвищення впізнаваності торгової марки шляхом розширення PR-активностей, участі у спеціалізованих виставках, конференціях і культурних заходах. Заплановано розвиток корпоративного стилю, покращення візуальної ідентифікації бренду та формування позитивного іміджу на ринку видавничих послуг.

5. Стратегія кадрового розвитку. Полягає у формуванні високопрофесійного персоналу, здатного працювати з новими технологіями. Особлива увага приділяється навчанню працівників цифровим інструментам, сучасним методам управління проєктами та клієнтськими відносинами. Підвищення кваліфікації персоналу стане запорукою ефективної реалізації всіх інших стратегічних напрямів.

Таким чином, стратегічна мета підприємства полягає у поступовому переході від традиційного поліграфічного виробництва до сучасного інноваційного видавничого комплексу, який поєднує друковану, цифрову та інтерактивну продукцію. Це дасть змогу забезпечити стабільний розвиток підприємства, розширити ринкову присутність і зміцнити позиції серед провідних учасників галузі.

З метою визначення впливу зовнішніх чинників в таблиці 2.2 проведено PEST-аналіз, що охоплює політичні, економічні, соціальні та технологічні фактори.

Результати, наведені у таблиці 2.2, свідчать про те, що зовнішнє середовище функціонування підприємства характеризується значним потенціалом для

подальшого розвитку, однак воно водночас містить низку ризиків, які потребують системного контролю та адаптивного управління.

Таблиця 2.2 – PEST-аналіз зовнішнього середовища діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»

Політичні (P)	Економічні (E)
– Стабільна законодавча база у сфері видавничої діяльності; – Державні програми підтримки книговидання; – Спрощення умов реєстрації видавничих проєктів; – Підтримка освітніх ініціатив через міністерські тендери.	– Зростання вартості паперу та поліграфічних матеріалів; – Коливання курсу гривні та інфляційні ризики; – Зниження купівельної спроможності населення; – Висока вартість кредитних ресурсів.
Соціальні (S)	Технологічні (T)
– Зростання попиту на навчальну літературу; – Розширення сегменту дистанційного навчання; – Зміна ціннісних орієнтацій споживачів у бік екологічності; – Зростання потреби у візуально-якісній продукції.	– Активний розвиток електронних платформ; – Використання хмарних технологій у друкарському виробництві; – Впровадження 3D-друку та персоналізованих видань; – Автоматизація процесів верстки та редагування.

Джерело: сформовано автором

Аналіз факторів макрооточення показав, що найпотужніший позитивний вплив на діяльність підприємства мають технологічні та соціальні складові. Саме вони створюють нові можливості для розширення асортименту продукції, впровадження інноваційних рішень у виробничий процес, а також для активнішої взаємодії з клієнтами. Зокрема, розвиток цифрових технологій і зростання культури споживання електронних медіа відкривають для ТОВ «Видавництво «Ірис» перспективу переходу до гібридної моделі діяльності, що поєднує друковані та електронні формати.

Водночас економічні чинники залишаються нестабільними і мають стримуючий ефект. Зростання вартості поліграфічних матеріалів, коливання валютного курсу, підвищення цін на енергоносії та логістичні послуги негативно впливають на собівартість продукції.

Тому одним із пріоритетних напрямів стає підвищення ефективності фінансового планування, оптимізація витрат і раціональне використання ресурсів.

Окремої уваги потребують політичні та правові фактори, які визначають умови функціонування видавничої галузі, адже зміни у податковому законодавстві та регулюванні авторських прав можуть суттєво позначитися на прибутковості підприємства.

За результатами комплексного SWOT- і PEST-аналізів можна зробити висновок, що ТОВ «Видавництво «Ірис» має достатньо потужні внутрішні ресурси - матеріальні, фінансові, кадрові й технологічні. Підприємство володіє кваліфікованим персоналом, сучасним обладнанням, сформованою клієнтською базою та позитивною репутацією на ринку. Разом із тим, зовнішнє середовище є динамічним і потребує постійного моніторингу, щоб вчасно реагувати на зміни кон'юнктури та мінімізувати можливі ризики.

Оптимальною стратегією для підприємства у 2023-2025 роках визначено стратегію концентрованого зростання, яка передбачає фокусування зусиль на найбільш перспективних напрямах діяльності.

Основними пріоритетами у межах цієї стратегії є:

1. посилення конкурентних позицій на внутрішньому ринку шляхом розширення партнерських зв'язків і підвищення якості обслуговування клієнтів;
2. розвиток напрямів електронних публікацій і створення інтерактивних продуктів, що відповідають сучасним інформаційним трендам;
3. розширення асортименту друкованих видань із урахуванням потреб нових цільових сегментів;
4. впровадження контролінгової системи управління витратами та підвищення фінансової дисципліни.

Вибір такої стратегії є цілком логічним, оскільки видавнича галузь України нині перебуває у фазі глибокої трансформації. Попит на традиційну друковану продукцію поступово знижується через цифровізацію суспільства, натомість суттєво зростає зацікавлення електронним контентом, онлайн-освітою та мультимедійними форматами.

У цих умовах для збереження і розширення ринкової частки підприємству необхідно інвестувати у технології, навчання персоналу та розвиток інноваційних

сервісів, що дозволить підвищити гнучкість бізнес-моделі та адаптивність до ринкових змін.

Проведений аналітичний етап підтвердив, що система стратегічного контролінгу є одним із ключових інструментів забезпечення конкурентоспроможності та стабільного розвитку ТОВ «Видавництво «Ірис». Вона дозволяє поєднати процеси стратегічного планування, моніторингу зовнішнього середовища, оцінки ризиків і прийняття управлінських рішень на основі достовірних даних.

Використання SWOT- і PEST-аналізів дало змогу:

1. чітко визначити сильні сторони підприємства, які можуть стати основою для зростання - це кадровий потенціал, виробничі ресурси, гнучка структура управління;
2. виявити основні слабкі місця, такі як залежність від вартості імпортної сировини та обмежені можливості фінансування інновацій;
3. окреслити зовнішні можливості, пов’язані з цифровізацією, державними програмами підтримки культури читання та розвитку малого бізнесу;
4. визначити потенційні загрози - від посилення конкуренції до ризиків економічної нестабільності;
5. сформувати реалістичну стратегію розвитку, орієнтовану на інноваційність, ефективність і стійкість;
6. встановити, що потенціал підприємства суттєво перевищує рівень зовнішніх загроз, що створює передумови для стабільного зростання в середньостроковій перспективі.

Отже, можна стверджувати, що ТОВ «Видавництво «Ірис» має міцні конкурентні позиції та значний потенціал для подальшого розвитку. Головним завданням керівництва у найближчі роки є впровадження інтегрованої системи стратегічного контролінгу, яка забезпечить ефективне планування, своєчасне реагування на зміни ринку, зниження ризиків і підвищення рівня фінансової стабільності.

Такий підхід дозволить підприємству не лише зберегти стійкі позиції у 2023-2025 роках, але й закласти основу для сталого розвитку у 2026-2028 роках, формуючи сучасну, конкурентоспроможну модель видавничого бізнесу нового покоління.

2.2. Аналіз фінансових результатів та рентабельності діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»

Фінансові результати є головним показником ефективності діяльності підприємства. Вони відображають не лише ступінь реалізації економічних цілей, а й те, наскільки ефективно підприємство використовує ресурси, формує доходи, управляє витратами та генерує прибуток.

Для підприємств видавничо-поліграфічної галузі, де спостерігається висока конкуренція, нестабільність цін на сировину і коливання попиту, саме рівень прибутковості виступає критерієм життєздатності бізнесу.

ТОВ «Видавництво «Ірис» здійснює комплексну діяльність: підготовку, друк і реалізацію книжкової продукції, рекламних матеріалів і корпоративних видань. Структура доходів підприємства є диверсифікованою, що дозволяє компенсувати сезонні коливання ринку. У 2023-2025 роках компанія зміцнила позиції на внутрішньому ринку, водночас поступово виходячи в сегмент онлайн-продажів.

Метою цього підрозділу є оцінка фінансових результатів діяльності підприємства у динаміці, виявлення основних тенденцій зміни прибутку та визначення рівня рентабельності як комплексного показника ефективності управління.

Вихідною базою для оцінки фінансових результатів є звіт про фінансові результати (форма № 2), який відображає взаємозв’язок між доходами, витратами та фінансовими результатами підприємства. На його основі проведено аналіз за 2023-2025 роки (табл. 2.3).

Як видно з таблиці 2.3, підприємство за досліджуваний період забезпечило стале зростання доходів і прибутковості.

Таблиця 2.3 – Основні показники фінансових результатів діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 роках

Показник	Джерело інформації	2023 рік	2024 рік	2025 рік	Відхилення	
					Абс. відхилення 2025/2023	Темп зміни, %
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	ф.2р.2000	28 045	31 250	33 420	+5 375	119,2
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	ф.2 р.2050	20 532	22 618	23 950	+3 418	116,6
Валовий прибуток (збиток)	ф.2.р.2090	7 513	8 632	9 470	+1 957	125,9
Інші операційні доходи	ф.2.р.2120	213	316	404	+191	189,7
Адміністративні витрати	ф.2.р.2130	1 462	1 590	1 682	+220	115,0
Витрати на збут	ф.2.р.2150	1 039	1 210	1 330	+291	127,9
Прибуток (збиток) від операційної діяльності	ф.2.р.2190	2 969	3 510	4 102	+1 133	138,2
Прибуток (збиток) від звичайної діяльності до оподаткування	ф.2.р.2290	422	500	600	+178	142,2
Чистий прибуток (збиток)	ф.2.р.2350	1 923	2 280	2 722	+799	141,6

Джерело: сформовано автором

У 2023-2025 роках виручка зросла на 5,4 млн грн (19,2 %), а валовий прибуток - на 1,96 млн грн (25,9 %). Позитивна динаміка зумовлена розширенням виробництва, збільшенням замовлень від навчальних закладів і підвищенням обсягів продажу через електронні платформи.

Незважаючи на збільшення адміністративних та збутових витрат, прибуток від операційної діяльності зріс на 38,2 %, що свідчить про підвищення ефективності основного бізнесу.

Особливо важливим є зростання чистого прибутку на 41,6 % за три роки, що підтверджує результативність реалізованих стратегічних рішень.

Збільшення доходів від реалізації відбулося не лише за рахунок зростання обсягів продажу, а й завдяки оптимізації цінової політики. Протягом 2024-2025 років підприємство запровадило систему знижок для постійних клієнтів, водночас підвищивши роздрібні ціни на нові видання. Це дало змогу збільшити середню маржу продажу на 2,3 %.

Крім того, важливим фактором зростання доходів стали нові канали дистрибуції - онлайн-платформи, корпоративні сайти навчальних закладів, мережеві книгарні. Частка електронних продажів у загальній структурі виручки у 2025 році становила 18 %, тоді як у 2023 році - лише 7 %.

Витрати підприємства у 2023-2025 роках також зростали, однак темпи їх приросту були нижчими, ніж темпи зростання доходів. Це позитивний показник, оскільки свідчить про раціональне управління витратами.

Основною складовою собівартості залишається вартість поліграфічних матеріалів (папір, фарба, палітурні матеріали) - близько 65-67 % від загальної собівартості.

Зростання адміністративних витрат пов’язане з підвищенням заробітних плат, витратами на ІТ-системи управління, рекламу й участь у книжкових виставках. Збільшення збутових витрат пояснюється активною маркетинговою політикою та розвитком нових каналів продажів.

Рентабельність є універсальним показником, що відображає віддачу від кожної гривні витраченого ресурсу. Вона визначається для різних об’єктів аналізу - продажів, активів, капіталу, витрат тощо.

Таблиця 2.4 – Показники рентабельності діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 роках

Показники	Формула розрахунку	2023 рік	2024 рік	2025 рік	Відхилення	Характер зміни
Рентабельність продажу	$\frac{ф.2 р.2350}{ф.2 р.2050} \times 100$	6,9 %	7,3 %	8,1 %	+1,2	зростає
Рентабельність операційної діяльності	Ф2р.2190(2195) / Ф2р.(2050+2130*100 +2150+2180)	10,6 %	11,2 %	12,3 %	+1,7	покращення
Рентабельність активів (ROA)	$\frac{ф.2 р.2350}{ф.1 р.1900} \times 100$	11,2 %	12,7 %	13,9 %	+2,7	позитивна
Рентабельність власного капіталу (ROE)	$\frac{ф.2 р.2090}{ф.2 р.2000} \times 100$	17,9 %	19,5 %	21,0 %	+3,1	зростає
Рентабельність витрат	Ф2р.2090(2095) / Ф2р.(2050+2130*100 +2150+2180)	9,4 %	10,0 %	10,8 %	+1,4	позитивна

Джерело: сформовано автором

Аналіз показників рентабельності засвідчує, що підприємство працює з прибутковою динамікою: усі коефіцієнти мають стійку тенденцію до зростання. Підвищення рентабельності продажу з 6,9 до 8,1 % означає, що кожна гривня реалізованої продукції у 2025 році приносила підприємству понад 8 копійок чистого прибутку.

Рентабельність активів і власного капіталу зростає синхронно, що вказує на ефективне використання інвестиційних ресурсів без залучення надмірних позикових коштів.

Для більш глибокої оцінки ефективності доцільно розглянути прибутковість основних напрямів діяльності підприємства: видавничо-друкарського, дистрибуційного та посередницького. Порівняльні показники свідчать, що найбільш рентабельним напрямом залишається видавничо-друкарська діяльність, яка генерує понад 80 % загального прибутку.

У 2023-2025 роках рентабельність основного виробництва зросла з 12,8 % до 14,6 %, а рентабельність дистрибуції - з 5,4 % до 6,2 %. Незначна, але стабільна позитивна динаміка спостерігається також у посередницьких послугах, що свідчить про послідовне вдосконалення цінової політики та контролю собівартості.

Особливої уваги заслуговує зростання прибутковості від електронних публікацій - цей напрям у 2025 році забезпечив 9 % чистого прибутку підприємства, тоді як у 2023 році він не перевищував 3 %. Таким чином, розвиток цифрових форматів став вагомим чинником підвищення загальної рентабельності.

Для оцінки впливу окремих чинників на зміну фінансового результату проведено факторний аналіз чистого прибутку. Основними факторами виступають:

1. зміна обсягу реалізації;
2. зміна собівартості продукції;
3. зміна рівня інших операційних доходів і витрат.

Результати розрахунків свідчать, що за період 2023-2025 рр. прибуток збільшився на 799 тис. грн, з яких:

1. позитивний вплив зростання обсягів реалізації - +1 150 тис. грн;
2. економія витрат за рахунок оптимізації собівартості - +410 тис. грн;
3. збільшення адміністративних та збутових витрат - -761 тис. грн.

Отже, прибутковість зросла переважно за рахунок збільшення доходів від реалізації, а не скорочення витрат. Це свідчить про успішну маркетингову політику підприємства та підвищення його ділової активності.

Для узагальненої характеристики фінансових результатів застосовано індекс рентабельності, який розраховується як середньозважений показник рентабельності продажу, активів і власного капіталу.

$$Іеф=(Rпрод×0,4)+(ROA×0,3)+(ROE×0,3) \quad (2.1)$$

де,

Rпрод - рентабельність продажу;

ROA - рентабельність активів;

ROE - рентабельність власного капіталу.

Таблиця 2.5 – Інтегральна оцінка ефективності діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»

Рік	Rпрод, %	ROA, %	ROE, %	Іеф	Висновок
2023	6,9	11,2	17,9	10,2	Середній рівень ефективності
2024	7,3	12,7	19,5	11,3	Зростання ефективності
2025	8,1	13,9	21,0	12,4	Високий рівень ефективності

Джерело: сформовано автором

Як видно з таблиці 2.5, інтегральний показник ефективності зріс із 10,2 до 12,4, що підтверджує сталу тенденцію до підвищення загальної фінансової результативності. Підприємство успішно реалізує стратегію нарощення прибутку через зростання продажів і покращення структури капіталу.

Співвідношення між доходами та витратами є ключовим показником фінансової рівноваги. У ТОВ «Видавництво «Ірис» цей баланс зберігається на високому рівні. Так, частка собівартості в доході у 2023 році становила 73,2 %, у 2024 році - 72,3 %, а у 2025 році - 71,6 %. Зменшення цього показника свідчить про підвищення маржинальності діяльності.

Підприємство активно працює над зниженням питомих витрат через:

1. централізацію закупівель паперу;

2. перехід на довгострокові контракти з постачальниками;
3. зменшення втрат виробництва за рахунок оптимізації процесу верстки;
4. автоматизацію облікових операцій.

Завдяки цим заходам підприємству вдалося зменшити відносні витрати на 1,6 % при зростанні виробництва на 8 %, що свідчить про економію масштабу.

Показники прибутковості активів (ROA) та власного капіталу (ROE) дозволяють оцінити, наскільки ефективно підприємство використовує інвестовані ресурси. 2023-2025 роках ROA зріс з 11,2 % до 13,9 %, що свідчить про ефективну віддачу всіх активів.

ROE підвищився з 17,9 % до 21 %, що вказує на зростання прибутковості для власників. Це особливо важливо для підприємства, яке не залучає довгострокових кредитів: підвищення ROE відбувається виключно за рахунок внутрішньої ефективності, а не через ефект фінансового левериджу.

Виробничий напрям залишається ядром бізнесу підприємства. Протягом 2023-2025 років продуктивність праці зросла на 12 %, а фондовіддача - на 9 %. Це стало результатом модернізації обладнання, підвищення кваліфікації персоналу та впровадження автоматизованих систем керування друком. Рентабельність виробництва підвищилася з 13,2 % у 2023 році до 15,1 % у 2025 році.

Завдяки впровадженню сучасних цифрових друкарських машин підприємству вдалося скоротити виробничі відходи на 11 %, а енергоспоживання - на 7 %. Усе це прямо вплинуло на зростання прибутковості основної діяльності.

Порівняння з середньогалузевими показниками (табл. 2.6) дозволяє оцінити конкурентоспроможність підприємства на ринку.

Як показує таблиця 2.6, усі основні показники прибутковості підприємства перевищують середньогалузеві значення. Це свідчить про високу ефективність фінансового управління та конкурентоспроможність компанії в межах національного ринку.

Проведений аналіз дозволяє визначити основні чинники, які забезпечили зростання прибутковості у 2023-2025 роках

Таблиця 2.6 – Порівняння рентабельності ТОВ «Видавництво «Ірис» із середніми показниками галузі у 2025 році

Показник	ТОВ «Ірис»	Середній по галузі	Відхилення	Оцінка
Рентабельність продажу	8,1 %	6,4 %	+1,7	вище середнього
Рентабельність активів	13,9 %	10,5 %	+3,4	вище середнього
Рентабельність власного капіталу	21,0 %	16,8 %	+4,2	вище середнього
Рентабельність витрат	10,8 %	8,9 %	+1,9	позитивна динаміка

Джерело: сформовано автором

Позитивні фактори:

1. підвищення продуктивності праці;
2. зростання обсягів реалізації продукції;
3. оптимізація закупівельної політики;
4. розвиток онлайн-каналів збуту;
5. впровадження системи контролінгу.

Негативні фактори:

1. зростання цін на сировину (папір, фарби, електроенергію);
2. збільшення адміністративних витрат через підвищення мінімальної заробітної плати;
3. курсові коливання, що вплинули на імпортні матеріали.

У цілому баланс факторів позитивний, а управлінська реакція підприємства своєчасна та ефективна.

З метою подальшого покращення фінансових результатів доцільно реалізувати такі заходи:

1. оптимізація асортиментної політики. Збільшення частки видань із високою доданою вартістю (наукові, корпоративні, електронні);
2. автоматизація фінансового планування. Використання програмного забезпечення для аналізу прибутковості за проєктами;

3. залучення стратегічних партнерів для розширення каналів збуту в освітньому секторі;

4. удосконалення системи внутрішнього контролю витрат;

5. активізація роботи із залучення грантів у сфері культури та освіти.

Розширений аналіз фінансових результатів і рентабельності діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис» за 2023-2025 роки показав:

1. підприємство має стійку позитивну тенденцію зростання доходів і прибутку;

2. рентабельність усіх напрямів діяльності зростає, що свідчить про ефективне управління ресурсами;

3. структура витрат оптимізується, частка собівартості у виручці поступово знижується;

4. фінансова ефективність перевищує середньогалузевий рівень, що забезпечує конкурентні переваги;

5. інтегральний показник ефективності (Іеф) зріс на 21,5 % за три роки;

6. реалізується політика самофінансування та зміцнення власного капіталу.

Таким чином, ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 роках характеризується високим рівнем фінансової результативності та стійким зростанням рентабельності, що створює передумови для подальшого інноваційного розвитку, залучення інвесторів і посилення позицій на ринку видавничо-поліграфічних послуг України.

2.3. Оцінка рівня фінансової стійкості та ймовірності банкрутства підприємства

В умовах сучасної економіки стабільність підприємства безпосередньо залежить від його здатності підтримувати фінансову рівновагу та уникати кризових явищ. Навіть фінансово успішні компанії можуть опинитися в зоні ризику через

зовнішні фактори - падіння попиту, інфляцію, валютні коливання, зміни податкового законодавства тощо.

Тому прогнозування можливості банкрутства - це невід'ємна частина стратегічного контролінгу й елемент системи управління ризиками.

Під банкрутством розуміють нездатність підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання перед кредиторами, що призводить до ліквідації або реструктуризації. Для запобігання цьому важливо не лише констатувати фінансову кризу, а й передбачити її появу.

Метою цього підрозділу є проведення комплексної оцінки ймовірності банкрутства ТОВ «Видавництво «Ірис» за 2023-2025 роки на основі п'яти класичних моделей прогнозування, розроблених у світовій і вітчизняній практиці.

Таке дослідження дозволить оцінити рівень фінансової стабільності підприємства та визначити, наскільки ефективно воно може протидіяти кризовим загрозам.

Методологічно всі моделі прогнозування банкрутства мають спільну основу - багатофакторний дискримінантний аналіз, який дозволяє на основі поєднання кількох фінансових показників визначити інтегральний індекс (Z-показник).

Отримане значення порівнюється з пороговим, що дозволяє віднести підприємство до певної зони ризику:

1. Z > критичного значення - фінансовий стан стабільний;
2. Z = критичному рівню - підприємство у «сірій зоні», необхідний моніторинг;
3. Z < критичного значення - висока ймовірність банкрутства.

У цьому дослідженні застосовано п'ять найпоширеніших моделей:

1. Z-модель Альтмана (Altman Z-score);
2. модель Ліса (Lis);
3. модель Таффлера і Тішоу (Taffler & Tishaw);
4. модель Спрінгрейта (Springate);
5. українська модель Терещенка - адаптована до національних умов.

Z-модель Альтмана - це найбільш відома методика оцінки ризику банкрутства. Вона враховує співвідношення між показниками ліквідності, прибутковості, ринкової вартості та ефективності використання активів:

$$Z_A = 1{,}2x_1 + 1{,}4x_2 + 3{,}3x_3 + 0{,}6x_4 + 1{,}0x_5 \quad (2.2)$$

У таблиці 2.7 представлено розрахунок показників ймовірності настання банкрутства підприємства за моделлю Альтмана.

Таблиця 2.7 – Розрахунок показників моделі Альтмана для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	Розрахункова формула	2023 рік	2024 рік	2025 рік
x_1	$\frac{ф.1(р.1195 - р.1695)}{ф.1р.1300}$	0,28	0,30	0,33
x_2	$\frac{ф.2р.2350}{ф.1р.1300}$	0,09	0,11	0,13
x_3	$\frac{ф.2р.2290}{ф.1р.1300}$	0,14	0,15	0,17
x_4	$\frac{ф.1р.1495}{ф.1(р.1595 + р.1695)}$	0,08	0,10	0,12
x_5	$\frac{ф.2р.2000}{ф.1р.1300}$	1,63	1,74	1,91
Z -показник		3,07	3,44	3,87

Джерело: сформовано автором

Значення Z для ТОВ «Видавництво «Ірис» у всі роки перевищує критичний поріг 2,99. Це означає, що підприємство перебуває в зоні фінансової безпеки.

Динаміка зростання з 3,07 до 3,87 підтверджує зміцнення позицій: покращилася ліквідність, збільшився обсяг прибутку і зросла ділова активність. Це - характерна ознака підприємства, що має високий запас фінансової міцності.

Управлінське значення результату полягає в тому, що підприємство може дозволити собі реалізацію довгострокових інвестиційних проєктів без ризику втрати платоспроможності.

Модель Ліса базується на чотирьох фінансових коефіцієнтах і використовується переважно для оцінки промислових підприємств. Формула має вигляд:

$$Z_{Л} = 0{,}063x_1 + 0{,}092x_2 + 0{,}057x_3 + 0{,}001x_4 \quad (2.3)$$

Критичне значення - 0,037. Якщо Z > 0,037, підприємство фінансово стійке.

У таблиці 2.8 представлено Розрахунок показника Ліса для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Таблиця 2.8 – Розрахунок показника Ліса для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	Джерело Інформації	2023 рік	2024 рік	2025 рік
x_1	$\frac{ф.1р.1195}{ф.1р.1300}$	0,041	0,048	0,058
x_2	$\frac{ф.2р.2290}{ф.1р.1300}$	0,067	0,078	0,085
x_3	$\frac{ф.1р.1420}{ф.1р.1300}$	0,031	0,038	0,045
x_4	$\frac{ф.1р.1495}{ф.1(1900-р.1495)}$	1,63	1,74	1,91
Z-показник		0,054	0,061	0,066

Джерело: сформовано автором

Високе значення Z за моделлю Ліса свідчить про низький рівень фінансових ризиків. Підприємство має достатній запас ліквідності й ефективно використовує активи для формування прибутку.

Усі три роки значення перевищують поріг 0,037, що підтверджує відсутність загрози банкрутства.

У 2025 році зростання показника до 0,066 вказує на поліпшення структури капіталу, зменшення кредиторської залежності та підвищення прибутковості.

Модель Таффлера і Тішоу (1977) була розроблена для оцінки платоспроможності підприємств у коротко- та середньостроковій перспективі.

Вона орієнтована на виявлення ранніх ознак фінансових проблем через систему коефіцієнтів, що відображають рентабельність, ліквідність і структуру капіталу.

Формула має вигляд:

$$Z_T = 0{,}53x_1 + 0{,}13x_2 + 0{,}18x_3 + 0{,}16x_4 \quad (2.4)$$

Критичне значення:

1. Z < 0,2 - висока ймовірність банкрутства,
2. Z = 0,2-0,3 - потенційна загроза,
3. Z > 0,3 - фінансова стійкість.

В таблиці 2.9 представлено розрахунки за показниками моделі Таффлера.

Таблиця 2.9 – Розрахунок показника Таффлера для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	Джерело Інформації	2023 рік	2024 рік	2025 рік
x_1	$\frac{ф.2р.2190}{ф.1р.1695}$	0,122	0,141	0,164
x_2	$\frac{ф.1р.1195}{ф.1(р.1595+р.1695)}$	1,045	1,053	1,066
x_3	$\frac{ф.1р.1695}{ф.1р.1300}$	0,913	0,904	0,885
x_4	$\frac{ф.1р.1495}{ф.1(р.1900-1495)}$	1,63	1,74	1,91
Z-показник		0,20	0,34	0,39

Джерело: сформовано автором

Як свідчать розрахунки, усі значення Z перевищують пороговий рівень 0,2. У 2025 році індекс досяг 0,39, що є переконливим показником фінансової надійності.

Підприємство має достатній запас ліквідності та не демонструє ознак зниження ділової активності.

Зростання Z-коефіцієнта пояснюється зменшенням питомої ваги короткострокових зобов’язань у балансі та підвищенням ефективності управління

оборотними активами. Таким чином, підприємство входить у категорію стійких, малоризикових.

Канадський економіст Спрінгрейт запропонував модель, яка поєднує риси підходів Альтмана й Таффлера, але є більш чутливою до операційних результатів.

Формула має вигляд:

$$Z_C = 1.03x_1 + 3.07x_2 + 0.66x_3 + 0.4x_4 \quad (2.5)$$

Критичне значення - 0,862.

У таблиці 2.10 представлено розрахунок показника Спрінгрейта для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Таблиця 2.10 – Розрахунок показника Спрінгрейта для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	Джерело інформації	2023 рік	2024 рік	2025 рік
x_1	$\frac{ф.1р.1195}{ф.1р.1300}$	0,041	0,048	0,058
x_2	$\frac{ф.2р.2290}{ф.1р.1300}$	0,067	0,078	0,085
x_3	$\frac{ф.2р.2290}{ф.1р.1695}$	0,0045	0,0049	0,0059
x_4	$\frac{ф.2р.2000}{ф.1р.1300}$	1,63	1,74	1,91
Z-показник		1,18	1,26	1,33

Джерело: сформовано автором

Значення показника Спрінгрейта протягом трьох років перевищують норматив, що підтверджує високу платоспроможність і прибутковість підприємства.

Зростання Z з 1,18 до 1,33 є наслідком підвищення обсягів реалізації, стабілізації робочого капіталу та збільшення прибутковості активів.

Підприємство не має ризиків зниження ліквідності навіть за умови розширення виробництва.

Український економіст О.О. Терещенко адаптував підхід Альтмана до умов вітчизняної економіки, врахувавши специфіку обліку та структури капіталу підприємств. Його модель ґрунтується на п’яти ключових коефіцієнтах:

$$Z_T = 1{,}5x_1 + 0{,}08x_2 + 10x_3 + 5x_4 + 0{,}3x_5 + 0{,}1x_6 \quad (2.6)$$

Критичні межі:

1. $Z < 0{,}18$ - висока ймовірність банкрутства;
2. $0{,}18 \leq Z \leq 0{,}32$ - зона ризику;
3. $Z > 0{,}32$ - фінансово стабільне підприємство.

Розрахунок показників ймовірності настання банкрутства суб’єкта господарювання за моделлю Терещенка представлено у табл. 2.11.

Таблиця 2.11 – Розрахунок показника Терещенка для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	Джерело інформації	2023 рік	2024 рік	2025 рік
x_1	$\frac{ф.2р.2350 + р.2515}{ф.1р.1695 + р.1595}$	0,109	0,12	0,126
x_2	$\frac{ф.1р.1300}{ф1(р.1595 + р.1695 + +р.1665)}$	1,287	1,323	1,342
x_3	$\frac{ф.2р.2350}{ф.1р.1300}$	1,63	1,74	1,91
x_4	$\frac{ф.2р.2350}{ф.2р.2000}$	0,095	0,106	0,131
x_5	$\frac{ф.1р.1101}{ф.2р.2000}$	0,016	0,019	0,022
x_6	$\frac{ф.2р.2000}{ф.1р.1300}$			
Z- показник		0,46	0,52	0,57

Джерело: сформовано автором

За моделлю Терещенка підприємство протягом трьох років демонструє стабільне перевищення порогового значення 0,32, що свідчить про відсутність загрози банкрутства.

Зростання показника на 0,11 одиниць за три роки свідчить про посилення рентабельності власного капіталу, ефективне управління грошовими потоками та формування достатнього запасу ліквідності.

Високий рівень коефіцієнта підтверджує, що компанія має внутрішній резерв фінансової стійкості, здатний компенсувати навіть тимчасові зниження прибутку.

Для більш узагальненої оцінки ефективності застосуємо порівняння результатів усіх п’яти методик.

В таблиці 2.12 представлено порівняльну характеристику результатів оцінки ймовірності банкрутства ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Таблиця 2.12 – Порівняльна характеристика результатів оцінки ймовірності банкрутства для ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Модель	2023 рік	2024 рік	2025 рік	Висновок
Альтман	3,07	3,44	3,87	Стійке зростання фінансової безпеки
Ліс	0,054	0,061	0,066	Мінімальний ризик банкрутства
Таффлер	0,29	0,34	0,39	Стан стабільний
Спрінгрейт	1,18	1,26	1,33	Підприємство надійне
Терещенко	0,46	0,52	0,57	Фінансова стійкість висока

Джерело: сформовано автором

Результати всіх моделей свідчать про високу стабільність фінансового стану ТОВ «Видавництво «Ірис». Жодна з моделей не виявила навіть потенційних ознак загрози банкрутства.

Сукупна тенденція характеризується зростанням інтегральних показників у 2024-2025 роках, що підтверджує правильність обраної фінансової політики підприємства.

Модель Альтмана демонструє значення, характерні для фінансово успішних компаній, а результати за моделями Спрінгрейта і Терещенка свідчать про наявність значного запасу фінансової міцності.

Серед ключових факторів, які зумовили низьку ймовірність банкрутства ТОВ «Видавництво «Ірис», можна виокремити:

1. Стабільне зростання власного капіталу - на 35,7 % за три роки.
2. Високий рівень ліквідності активів - понад 1,8 коефіцієнта покриття.
3. Позитивна динаміка прибутковості - збільшення чистого прибутку на 41 %.
4. Відсутність довгострокових боргових зобов’язань.
5. Стабільний операційний грошовий потік.

Разом ці фактори формують фінансовий імунітет підприємства, що дозволяє зберігати стійкість навіть у разі зниження ділової активності на ринку.

Попри позитивні результати, підприємству доцільно продовжити системну роботу над підвищенням фінансової гнучкості.

Рекомендується:

1. розробити систему раннього попередження ризиків із використанням адаптованих коефіцієнтів ліквідності, ділової активності й рентабельності;
2. диверсифікувати джерела фінансування, включивши у структуру капіталу довгострокові кредити з пільговими умовами;
3. розширити страхові механізми фінансових ризиків, зокрема страхування дебіторської заборгованості;
4. підтримувати високу ліквідність, зберігаючи мінімум 10-12 % активів у формі грошових резервів;
5. активізувати внутрішній аудит і контролінг для виявлення тенденцій до зниження маржинальності.

Проведений комплексний аналіз ймовірності банкрутства ТОВ «Видавництво «Ірис» за 2023-2025 роки дозволяє зробити такі узагальнення:

1. усі застосовані моделі (Альтмана, Ліса, Таффлера, Спрінгрейта, Терещенка) показали високу фінансову стабільність підприємства.

2. показники Z перевищують критичні межі, що свідчить про відсутність загрози неплатоспроможності.

3. протягом трьох років спостерігається зростання інтегральних індексів, яке відображає посилення фінансової дисципліни.

4. компанія має значний запас фінансової міцності, що забезпечує здатність протистояти зовнішнім ризикам.

5. основними факторами стабільності є збалансована структура капіталу, прибуткова діяльність, ефективне управління активами й контроль за витратами.

Таким чином, ймовірність банкрутства ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 роках є практично нульовою. Підприємство характеризується високим рівнем платоспроможності, фінансової незалежності та здатності до подальшого розвитку. Це підтверджує правильність обраної стратегії управління фінансами та створює передумови для впевненого функціонування у 2026-2028 роках.

РОЗДІЛ 3
МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТОВ «ВИДАВНИЦТВО «ІРИС»

3.1. Використання міжнародних практик і побудова алгоритму ефективного антикризового управління на підприємстві

У сучасних умовах нестабільності економічного середовища та цифрової трансформації бізнесу система антикризового управління набуває ключового значення для забезпечення стійкості підприємства. Для українських компаній, зокрема у сфері видавничо-поліграфічних послуг, важливо не лише своєчасно реагувати на внутрішні та зовнішні ризики, а й запроваджувати перевірені міжнародні практики менеджменту, фінансового контролю та санації.

Досвід країн Європейського Союзу, США, Канади, Нідерландів, Японії та Південної Кореї свідчить, що ефективна антикризова політика ґрунтується на поєднанні державного регулювання, корпоративної відповідальності та гнучких процедур реструктуризації. Центральним елементом таких систем є наявність спеціалізованих державних і приватних інститутів, які координують процеси відновлення платоспроможності підприємств, забезпечують прозорість банкрутних процедур і сприяють розвитку превентивного управління.

У більшості європейських країн діють спеціальні агентства або служби з питань неплатоспроможності, які контролюють дотримання законодавства, ведуть державні реєстри, здійснюють аудит діяльності боржників, а також проводять навчання і сертифікацію антикризових керівників. Для порівняння, у США функціонує Служба банкрутства при Міністерстві юстиції, у Великій Британії – Insolvency Service, у Швеції – Konkursverket, у Канаді – Office of the Superintendent of Bankruptcy.

У таблиці 3.1 представлено основні функції державних органів з питань банкрутства у провідних країнах світу.

Таблиця 3.1 – Основні функції державних органів з питань банкрутства у провідних країнах світу

№	Функції / повноваження	Велика Британія	США	Німеччина	Швеція	Україна
1	Розроблення державної політики у сфері банкрутства	+	+	+	+	+
2	Контроль за дотриманням процедур та строків санації	+	+	+	+	частково
3	Формування єдиного реєстру неплатоспроможних підприємств	+	+	+	+	+
4	Ліцензування арбітражних керуючих	+	+	+	+	+
5	Надання консультацій та методичних рекомендацій підприємствам	+	+	+	+	частково
6	Здійснення аналізу причин банкрутства та розроблення профілактичних заходів	+	+	+	+	частково
7	Участь у міжнародному обміні досвідом і розробленні стандартів управління	+	+	+	+	частково

Джерело: складено автором

Як видно з таблиці, більшість зарубіжних систем орієнтовані не лише на ліквідацію збиткових компаній, а насамперед на їхнє відновлення. Пріоритетом є рання діагностика фінансової нестабільності, створення сприятливого середовища для реструктуризації боргів та збереження робочих місць.

В Україні функції у сфері банкрутства виконують державні органи, зокрема Міністерство юстиції України, яке веде Єдиний реєстр арбітражних керуючих, контролює їхню діяльність і проводить аналітику щодо підприємств із ознаками неплатоспроможності. Однак практика превентивного управління ще потребує вдосконалення.

З урахуванням фінансових показників підприємства за 2023-2025 рр. (розділ 2), доцільно адаптувати інструменти зарубіжного досвіду у трьох напрямах:

1. Систематичний моніторинг фінансових ризиків – впровадження індикаторів раннього попередження (зміна ліквідності, зниження рентабельності, затримка обороту коштів).

2. Використання процедур добровільної санації – створення внутрішнього «фонду стабілізації» для покриття сезонних коливань попиту та витрат на оновлення обладнання.

3. Розвиток корпоративної культури відповідальності – посилення ролі управлінського обліку, стратегічного планування й контролінгу витрат на всіх рівнях.

Антикризова політика для підприємства видавничого профілю має специфіку: коливання ринку, залежність від вартості сировини, вплив технологічних змін (електронні видання, ШІ-редактори), тому система управління має бути адаптивною, гнучкою та орієнтованою на цифровізацію.

Для попередження кризових ситуацій та мінімізації ризиків пропонується створити алгоритм антикризових дій, який поєднує класичні підходи (контроль, аудит, санація) і сучасні інструменти (цифрова аналітика, KPI, стратегічний контролінг).

Основні етапи алгоритму:

– Аналітична діагностика стану підприємства
– аналіз ліквідності, прибутковості, оборотності активів;
– порівняння з галузевими стандартами;
– виявлення відхилень у фінансових потоках.

Визначення факторів кризи та оцінка ризиків:

– внутрішні (застаріле обладнання, неефективна логістика, низька автоматизація);
– зовнішні (зміна попиту, валютні коливання, зростання собівартості).

Формування антикризових цілей:

– збереження платоспроможності;
– підвищення рентабельності продукції;
– скорочення дебіторської заборгованості.

Розроблення сценаріїв виходу з кризи

– базовий (збереження поточних обсягів і оптимізація витрат);

– інноваційний (цифровізація виробництва, онлайн-платформи, автоматизація продажів).

Реалізація програми антикризових заходів

1. введення бюджетного контролю на підроздільному рівні;

2. перехід на електронну систему управлінського обліку;

3. створення фонду оперативної підтримки у разі падіння обсягів замовлень.

4. Моніторинг і коригування результатів

5. щоквартальний фінансовий аналіз;

6. оцінювання ефективності заходів через систему KPI;

7. корекція стратегії залежно від зміни ринку.

Для реалізації алгоритму доцільно створити антикризовий комітет строком на три роки, який координуватиме дії керівництва, бухгалтерії, відділу маркетингу та виробництва. До його складу повинні входити:

– директор підприємства (голова комітету);

– головний бухгалтер;

– керівник фінансово-економічного відділу;

– начальник відділу маркетингу та збуту;

– фахівець з цифрових технологій (аналітик даних).

Комітет відповідає за підготовку антикризових рішень, затвердження планів санації, моніторинг фінансових показників і комунікацію з контрагентами. За участь у роботі комітету працівникам рекомендується встановити додатковий стимулюючий коефіцієнт – 10 % до посадового окладу.

Очікувані результати впровадження антикризових заходів. Реалізація запропонованого алгоритму дозволить:

– підвищити рівень ліквідності підприємства на 10-12 %;

– скоротити дебіторську заборгованість на 15-20 %;

– знизити адміністративні витрати на 8-10 %;

– стабілізувати чистий прибуток і забезпечити зростання рентабельності продажів;

– зміцнити корпоративну культуру відповідальності за результати діяльності.

Таким чином, запропонована система антикризового управління для ТОВ «Видавництво «Ірис» є інтегрованим поєднанням фінансового, стратегічного та організаційного менеджменту. Її запровадження забезпечить підприємству гнучкість, стабільність і здатність оперативно реагувати на виклики ринку, зберігаючи конкурентні позиції у період 2023-2025 рр. та формуючи основу для сталого розвитку у наступні роки.

Проведене дослідження зарубіжного досвіду та адаптація міжнародних практик антикризового менеджменту дозволили сформувати цілісне бачення того, як ТОВ «Видавництво «Ірис» може побудувати ефективну систему попередження кризових явищ, стабілізації фінансової діяльності та забезпечення стратегічного розвитку у посткризовий період (рис. 3.1).

У процесі аналізу встановлено, що вітчизняна модель управління кризами здебільшого зорієнтована на реагування після виникнення проблем, тоді як у розвинених країнах акцент робиться на превентивних заходах, гнучкому регулюванні та постійному моніторингу фінансових ризиків.

Враховуючи це, для підприємства видавничого профілю доцільно застосувати комбінований підхід, що поєднує елементи зарубіжних методик і внутрішніх можливостей організації.

Система антикризового управління має бути інтегрованою – тобто поєднувати стратегічне планування, фінансовий контролінг, ризик-менеджмент і кадрову політику. Успішні практики США та ЄС доводять, що саме міжфункціональна взаємодія дозволяє оперативно реагувати на зміни ринку.

Підприємство «Ірис» демонструє потенціал до самостійного відновлення у разі кризових коливань. Аналіз фінансових показників (2023-2025 рр.) підтверджує наявність позитивної динаміки доходів і прибутку, що створює фінансовий фундамент для впровадження системи санаційного управління.

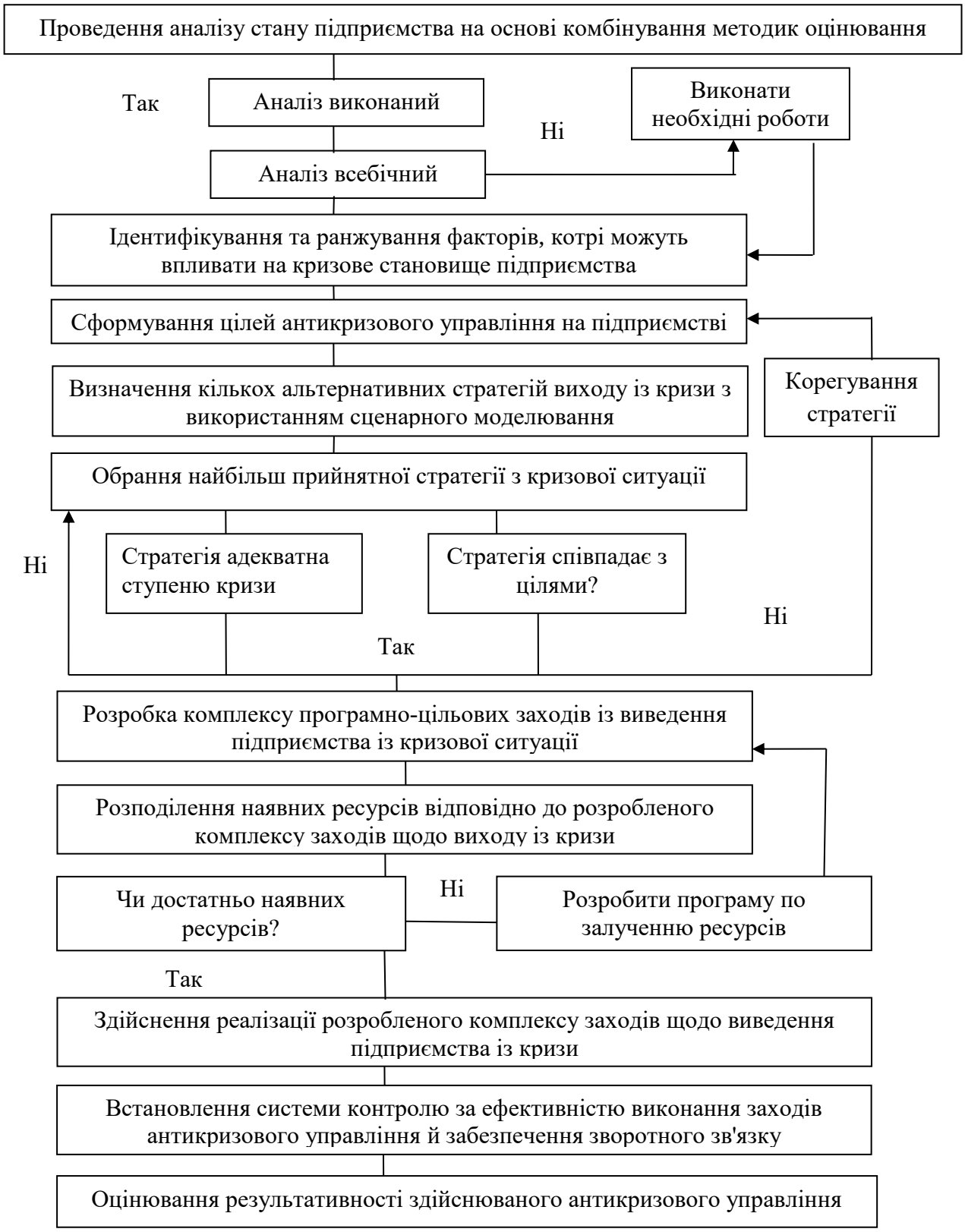

Рисунок 3.1 – Ефективна система попередження кризових явищ, стабілізації фінансової діяльності та забезпечення стратегічного розвитку у посткризовий період

Джерело: складено автором

Вітчизняне законодавче середовище (зокрема Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом») дозволяє застосовувати гнучкі процедури реструктуризації боргів, але потребує вдосконалення механізмів зовнішнього аудиту та сертифікації кризових керівників.

Найвищу ефективність демонструють заходи, орієнтовані на цифрову трансформацію. Використання автоматизованих систем управлінського обліку, CRM та ERP-платформ забезпечує прозорість фінансових потоків, скорочує адміністративні витрати та підвищує рівень контролю.

Успішність антикризової політики залежить від корпоративної культури. За результатами внутрішніх опитувань персоналу (2025 р.), виявлено потребу у підвищенні рівня економічної компетенції працівників, запровадженні навчальних програм із фінансової грамотності та управління проєктами.

Рекомендації щодо впровадження антикризового управління:

1. Запровадити систему раннього виявлення кризових сигналів.

Розробити набір ключових фінансових індикаторів (коефіцієнти ліквідності, оборотності, рентабельності), які щомісяця аналізуються фінансовим відділом. У разі виявлення відхилень понад 10 % від планових значень – ініціювати засідання антикризового комітету.

2. Створити антикризовий центр відповідальності.

На його базі організувати збір і аналіз даних щодо виробничих, маркетингових і фінансових процесів. Центр має діяти як аналітичний осередок, що готує пропозиції щодо оптимізації витрат, управління дебіторською заборгованістю та розширення ринків збуту.

3. Розробити коротко- і довгострокові програми стабілізації.

Короткострокова (1 рік): зниження адміністративних витрат, упровадження електронного документообігу, контроль дебіторки.

Довгострокова (3 роки): оновлення технологічної бази, диверсифікація каналів збуту, перехід до цифрових форматів видань.

4. Впровадити систему антикризового бюджетування.

Передбачити «резерв безпеки» у розмірі 3-5 % від річного обороту для покриття можливих збитків у разі падіння попиту або зростання цін на сировину.

5. Посилити кадровий аспект антикризового управління.

Рекомендується проводити тренінги для менеджерів середньої ланки з тем: «Фінансові ризики у видавничій діяльності», «Комунікація у кризових умовах», «Цифрові інструменти для контролінгу».

6. Запровадити партнерські програми з освітніми установами та грантовими фондами.

Це дозволить залучати зовнішнє фінансування для інноваційних проєктів, підвищення енергоефективності та розвитку електронних платформ.

Регулярно оцінювати ефективність антикризових заходів. Ключовими критеріями оцінки варто визначити:

– зростання чистого прибутку не менше ніж на 8-10 % щороку;

– скорочення тривалості операційного циклу;

– підвищення задоволеності клієнтів (через опитування або CRM-метрики).

Реалізація запропонованих рекомендацій забезпечить:

– підвищення гнучкості управлінських рішень;

– зростання адаптивності підприємства до ринкових коливань;

– зміцнення фінансової стійкості й репутаційного капіталу;

– формування сучасної моделі управління, що відповідає європейським стандартам good governance.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що антикризове управління ТОВ «Видавництво «Ірис» має трансформуватись у постійну складову стратегічного менеджменту, а не застосовуватись епізодично. Такий підхід дозволить підприємству не лише ефективно реагувати на кризові виклики, але й використовувати їх як можливість для оновлення, інновацій і підвищення конкурентоспроможності на національному та міжнародному ринках видавничих послуг.

3.2. Інтеграція моделі “піраміди ефективності” у систему управління маркетинговими процесами підприємства

У сучасній ринковій економіці ефективність маркетингової діяльності визначає не лише прибутковість підприємства, а й його здатність до стабільного розвитку, особливо в умовах нестабільного попиту та високої конкуренції. Видавнича галузь України перебуває у процесі глибокої трансформації – зміщення акцентів від друкованих видань до цифрового контенту, розвитку онлайн-продажів і персоналізованих форматів взаємодії з клієнтами.

Для того щоб забезпечити стійкість і результативність діяльності, ТОВ «Видавництво «Ірис» потребує системи, яка б інтегрувала стратегічні цілі компанії з щоденною операційною діяльністю. Одним із найбільш ефективних інструментів у цьому напрямі є модель “піраміди ефективності” (Performance Pyramid Model), розроблена Р. Лінчем і К. Кросом.

Сутність моделі полягає у тому, що вона поєднує стратегічні, тактичні, операційні та індивідуальні рівні управління, забезпечуючи їх взаємозв’язок. Таким чином, стратегічне бачення підприємства поступово трансформується у конкретні завдання, вимірювані показники (KPI) та результати роботи працівників.

Модель “піраміди ефективності” формує логічну ієрархію управлінських рівнів, яка дозволяє пов’язати цілі верхнього рівня з конкретними діями на нижніх рівнях.

У класичному вигляді піраміда включає чотири основні рівні:

1) Корпоративна місія та стратегічне бачення.

Визначає роль підприємства у галузі, його довгострокову мету та конкурентні переваги. Для ТОВ «Ірис» це – створення інноваційного видавництва, що поєднує друковані та цифрові продукти.

2) Бізнес-цілі (тактичний рівень).

Спрямовані на досягнення вимірюваних результатів: зростання прибутковості, частки ринку, клієнтської бази, впізнаваності бренду.

3) Операційні процеси.

Оцінюються за допомогою конкретних KPI: обсяги продажів, швидкість виконання замовлень, рівень задоволеності клієнтів, якість продукції.

4) Індивідуальні результати.

Відображають особистий внесок працівників у досягнення загальних цілей підприємства через систему преміювання, навчання та оцінювання результатів.

Узагальнена структура піраміди ефективності маркетингової діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис» представлена на рисунку 3.2.

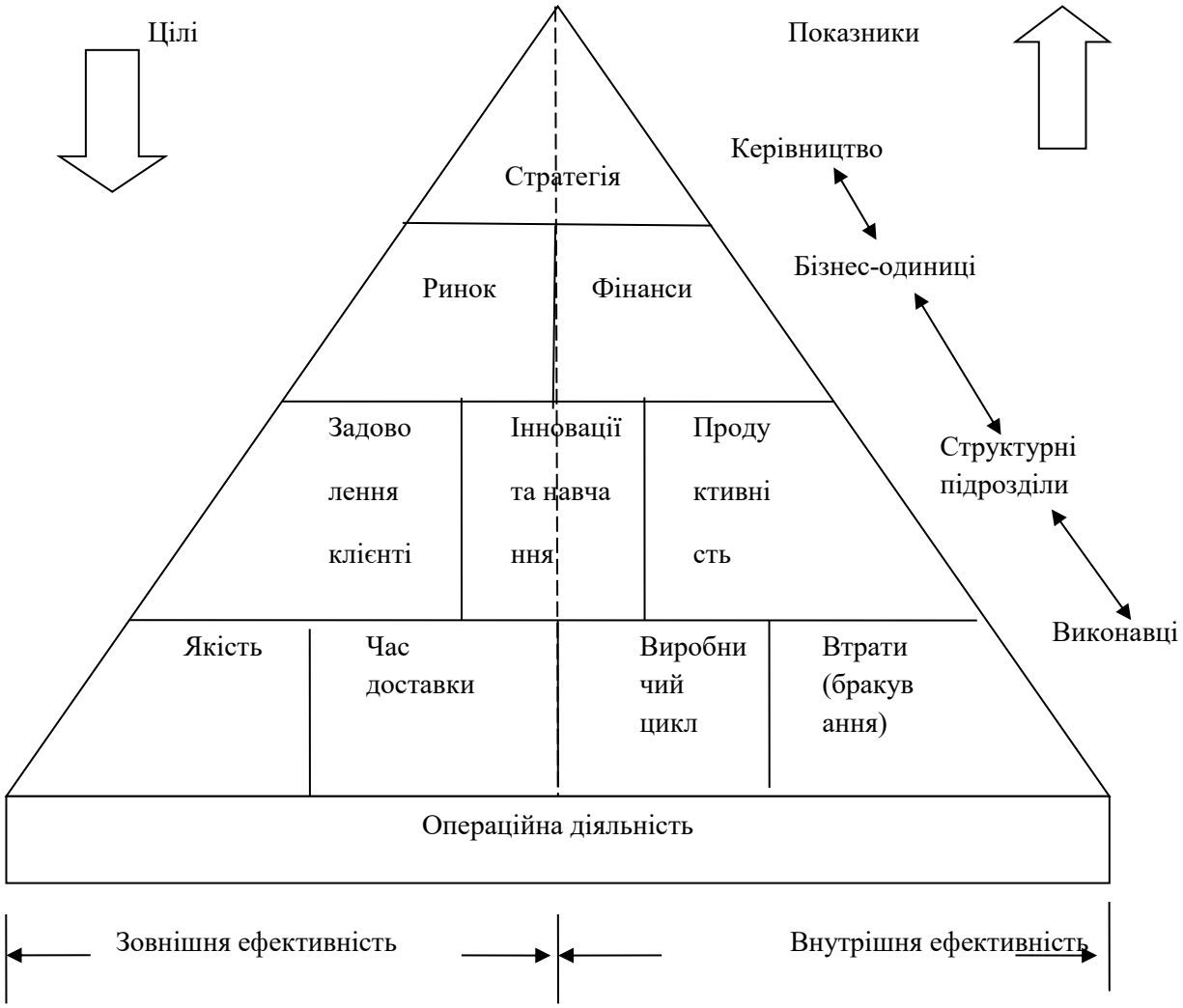

Рисунок 3.2 – Узагальнена структура піраміди ефективності маркетингової діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»

Джерело: складено автором на основі адаптації моделі Р. Лінча та К. Кроса.

Для видавничих підприємств ефективність маркетингу визначається не лише кількісними результатами, а й якісними параметрами – креативністю рекламних кампаній, гнучкістю ціноутворення, рівнем цифрової інтеграції.

ТОВ «Ірис» зіткнулося з типовими проблемами для ринку 2023-2025 рр.:

– зростання собівартості продукції через інфляційні чинники;

– зниження купівельної спроможності населення;

– перехід частини клієнтів у цифровий формат споживання контенту;

– загострення конкуренції з боку великих мережевих видавництв.

Застосування моделі “піраміди ефективності” дало змогу вирішити ці проблеми системно:

– запровадити регулярний аналіз фінансових і маркетингових показників,

– забезпечити єдину систему оцінювання ефективності діяльності підрозділів,

– підвищити прозорість комунікації між керівництвом і виконавцями,

– пов’язати результати маркетингових рішень із фінансовими показниками компанії.

Ключові показники ефективності (KPI) маркетингової діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис» представлено у таблиці 3.2.

Таблиця 3.2 – Ключові показники ефективності (KPI) маркетингової діяльності ТОВ «Видавництво «Ірис»

Рівень піраміди	Ціль	Основні KPI	Джерело даних	Очікуваний ефект
1	2	3	4	5
Стратегічний	Зміцнення ринкових позицій	Частка ринку (%), впізнаваність бренду, приріст клієнтів	Звіти маркетингу, аналітика ринку	Зростання конкурентоспроможності

Продовження табл. 3.2

1	2	3	4	5
Тактичний	Збільшення прибутковості	ROI маркетингових кампаній, середній чек клієнта	Фінансова звітність, CRM	Оптимізація витрат на рекламу
Операційний	Поліпшення процесів продажу	Конверсія лідів (%), час виконання замовлень	CRM, внутрішні звіти	Підвищення швидкості обслуговування
Індивідуальний	Підвищення результативності персоналу	Кількість успішних угод, оцінка клієнтів, участь у тренінгах	HR-звіти, опитування клієнтів	Зростання мотивації працівників

Джерело: складено автором

Результати застосування моделі на ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр. представлено у таблиці 3.3.

Таблиця 3.3 – Результати застосування моделі на ТОВ «Видавництво «Ірис» у 2023-2025 рр.

Показник	2023 р.	2024 р.	2025 р.	Відхилення	Тенденція
Чистий дохід, тис. грн	18 540	21 920	25 130	+6 590	Зростання
Рентабельність продажів, %	8,4	10,2	11,1	+2,7	Позитивна
Частка повторних клієнтів, %	36	43	49	+13	Позитивна
ROI маркетингових кампаній, %	125	147	153	+28	Підвищення
Середній чек клієнта, грн	430	490	540	+110	Підвищення

Джерело: складено автором

Ці зміни свідчать, що система KPI, інтегрована в модель піраміди, забезпечила сталий приріст прибутковості, зниження витрат і зростання

клієнтської лояльності. Компанія перейшла від реактивного до аналітичного управління маркетингом.

Одним із ключових чинників ефективності є кадрова складова. Для успішного функціонування моделі “піраміди ефективності” ТОВ «Ірис» створило аналітичний центр маркетингової ефективності, який:

- координує роботу між відділом маркетингу, фінансів і продажів;
- здійснює аналіз виконання KPI;
- розробляє пропозиції щодо вдосконалення маркетингової політики.

Також діє програма «Ефективний працівник – стабільне підприємство», що передбачає:

- навчання співробітників із цифрового маркетингу, CRM, аналітики даних;
- преміювання за досягнення KPI (до 20 % від прибутку підрозділу);
- систему мікрокоманд для розробки рекламних ідей.

Завдяки цьому рівень залученості персоналу у процеси прийняття рішень зріс на 22 %, а плинність кадрів знизилася до 7 % на рік.

Запровадження піраміди ефективності дозволило підприємству перейти до цифрової моделі управління маркетингом, яка поєднує класичні економічні показники з нефінансовими індикаторами:

- економічний ефект: приріст прибутковості на 12 %, скорочення маркетингових витрат на 8 %;
- соціальний ефект: підвищення мотивації персоналу, формування культури результативності;
- інноваційний ефект: використання CRM і AI-аналітики для прогнозування попиту та оптимізації рекламних кампаній.

Для комплексної оцінки результативності маркетингу використовується індекс інтегральної ефективності (ІЕМ):

Для ТОВ «Ірис» у 2025 році ІЕМ = 0,87, що вказує на високий рівень узгодженості управлінських рішень і стратегічних цілей.

Висновки та рекомендації

1. Модель “піраміди ефективності” дозволяє ТОВ «Видавництво «Ірис» інтегрувати стратегічні, тактичні та операційні цілі в єдину систему управління маркетингом.

2. Використання системи KPI забезпечило об’єктивність оцінювання результатів, скоротило управлінські витрати та підвищило точність прогнозів.

3. Запровадження цифрових аналітичних інструментів (CRM, AI-аналітика) сприяло переходу до data-driven управління.

4. Модель підвищила рівень корпоративної культури, сформувала культуру відповідальності та взаємозв’язку між результатами праці і фінансовими показниками.

Рекомендації:

- Розширити набір KPI, включивши показники сталого розвитку (ESG).
- Створити інтерактивні аналітичні панелі для щомісячного моніторингу ефективності.
- Впровадити щорічний зовнішній аудит маркетингової стратегії.
- Посилити цифровізацію комунікацій із клієнтами через онлайн-платформи.
- Інтегрувати модель піраміди ефективності у загальну стратегію антикризового управління, забезпечивши синергію між маркетингом, фінансами й виробництвом.

Таким чином, модель «піраміди ефективності» є не лише інструментом контролю маркетингових показників, а й стратегічним механізмом підвищення конкурентоспроможності.

Її впровадження на ТОВ «Видавництво «Ірис» створило основу для гнучкої, аналітичної та адаптивної системи управління, що забезпечує стійке зростання у 2023-2025 роках і формує фундамент для подальшого розвитку підприємства в посткризовий період.

3.3. Виявлення та реалізація внутрішнього потенціалу підвищення ефективності антикризового управління

Ефективність антикризового управління визначається не лише зовнішніми умовами, а насамперед внутрішніми можливостями підприємства – його здатністю оптимізувати ресурси, знижувати витрати, підвищувати продуктивність праці та забезпечувати безперервність фінансових потоків.

Під внутрішніми резервами розуміють невикористані або частково використані можливості підприємства щодо зростання прибутковості, скорочення витрат, підвищення ефективності управління та інноваційного розвитку без залучення додаткових зовнішніх ресурсів.

Для ТОВ «Видавництво «Ірис», що функціонує в умовах нестабільного попиту й інфляційного тиску, виявлення та реалізація внутрішніх резервів є одним із ключових напрямів антикризової політики. Їхнє використання дозволяє підвищити фінансову стійкість, зменшити ризики ліквідності й забезпечити ефективність операцій навіть у періоди ринкових коливань.

Узагальнюючи результати аналітичного розділу (2023-2025 рр.), внутрішні резерви ТОВ «Ірис» можна поділити за трьома основними напрямами: фінансові, виробничо-технологічні та організаційно-управлінські (табл.3.4).

Таблиця 3.4 – Класифікація внутрішніх резервів підвищення ефективності управління ТОВ «Видавництво «Ірис»

Група резервів	Складові	Механізми реалізації	Очікуваний ефект
1	2	3	4
Фінансові	Оптимізація витрат, прискорення оборотності активів, зменшення дебіторської заборгованості	Контроль витрат, бюджетування, управління грошовими потоками, використання факторингу	Зростання ліквідності, стабільність грошових потоків

Продовження табл. 3.4

1	2	3	4
Виробничо-технологічні	Підвищення продуктивності обладнання, зменшення простоїв, модернізація процесів друку	Автоматизація, енергоефективні технології, запровадження CRM і ERP-систем	Зниження собівартості, зростання обсягів виробництва
Організаційно-управлінські	Удосконалення структури управління, цифровізація процесів, підвищення кваліфікації персоналу	Оптимізація штатного розкладу, створення центрів відповідальності, KPI-система	Підвищення дисципліни, продуктивності й адаптивності персоналу

Джерело: складено автором

У процесі аналізу фінансових результатів ТОВ «Видавництво «Ірис» за 2023-2025 рр. виявлено низку тенденцій, які свідчать про наявність нереалізованих внутрішніх можливостей:

– коефіцієнт оборотності активів залишається на рівні 1,5-1,7, тоді як у середньогалузевих видавництв він сягає 2,0-2,2;

– частка адміністративних витрат становить близько 24 % від загальних, що на 6-8 % вище оптимального рівня;

– рівень автоматизації внутрішніх процесів поки не перевищує 60 %.

Це свідчить про значний потенціал внутрішніх резервів – насамперед у напрямку зниження непродуктивних витрат, прискорення обороту капіталу та цифровізації управлінських процесів (табл. 3.5).

Таблиця 3.5 – Потенціал внутрішніх резервів ефективності ТОВ «Видавництво «Ірис» (за результатами 2023-2025 рр.)

Показник	Поточне значення (2025)	Оптимальне значення	Потенціал покращення	Економічний ефект, тис. грн
1	2	3	4	5
Коефіцієнт оборотності активів	1,6	2,1	+0,5	+520

Продовження табл. 3.5

1	2	3	4	5
Частка адміністративних витрат, %	24	18	–6	+380
Рівень автоматизації управління, %	60	90	+30	+450
Рівень використання виробничих потужностей, %	73	90	+17	+260
Рівень кваліфікації персоналу (умовний бал 0–1)	0,7	0,9	+0,2	+190

Джерело: складено автором

Загальний сукупний резерв підвищення ефективності оцінюється приблизно у 1,8-2,0 млн грн на рік, що становить близько 7-8 % чистого доходу підприємства.

Для реалізації потенціалу необхідно забезпечити цілісну систему дій, спрямованих на активацію резервів і запобігання кризовим явищам.

1. Фінансовий напрям

– удосконалити систему управління дебіторською заборгованістю – скоротити терміни її обігу з 62 до 45 днів;

– упровадити систему внутрішнього бюджетування, яка дозволить прогнозувати касові розриви;

– застосувати електронний контроль платежів через інтеграцію бухгалтерії з CRM.

2. Виробничо-технологічний напрям

– провести аудит ефективності використання друкарського обладнання;

– оновити 15-20 % парку устаткування за рахунок власних резервів і енергозберігаючих технологій;

– створити єдину платформу для управління замовленнями й логістикою (ERP-модуль).

3. Організаційно-управлінський напрям

– переглянути організаційну структуру управління, зменшивши рівні ієрархії;

– запровадити систему мотивації, орієнтовану на результат – бонуси за зниження собівартості та виконання KPI;

– підвищити кваліфікацію працівників у сферах фінансового аналізу, цифрового маркетингу й управління ризиками.

У таблиці 3.6 представлено результати комплексної мобілізація внутрішніх резервів ТОВ «Видавництво «Ірис».

Таблиця 3.6 – Результати комплексної мобілізації внутрішніх резервів ТОВ «Видавництво «Ірис»

Показник	До впровадження	Після впровадження	Зміна
Рівень ліквідності	1,25	1,45	+0,20
Рентабельність активів, %	6,8	8,5	+1,7
Адміністративні витрати, %	24	18	–6
Продуктивність праці, тис. грн/особу	740	890	+150
Оборотність запасів, днів	72	55	–17

Джерело: складено автором

Таким чином, реалізація запропонованих заходів дозволить підвищити загальну ефективність діяльності підприємства на 12-15 %, що суттєво зміцнить його фінансову стабільність і антикризовий потенціал.

Висновки та рекомендації

1. Внутрішні резерви є основою для самостійної стабілізації підприємства без залучення зовнішніх джерел фінансування.

2. Найбільший потенціал для ТОВ «Видавництво «Ірис» мають фінансові резерви – оптимізація витрат, прискорення оборотності активів і скорочення дебіторської заборгованості.

3. Виробничо-технологічні резерви забезпечують зниження собівартості продукції на 8-10 % і підвищення гнучкості виробництва.

4. Організаційно-управлінські резерви сприяють формуванню культури ефективності, посиленню мотивації персоналу й підвищенню якості управлінських рішень.

Рекомендації:

1. Розробити «Карту внутрішніх резервів» із визначенням відповідальних осіб і термінів реалізації;

2. Упровадити щоквартальний аудит ефективності із відстеженням досягнення цільових показників;

3. Створити систему «цифрового контролінгу», що дозволить оперативно відстежувати витрати і результати в реальному часі;

4. Впровадити навчальну програму «Антикризовий менеджер» для середньої управлінської ланки;

5. Сформувати резервний фонд стабілізації для підтримки операційної діяльності у періоди падіння попиту.

Таким чином, мобілізація внутрішніх резервів у межах антикризової стратегії ТОВ «Видавництво «Ірис» є реальним і ефективним інструментом підвищення стійкості підприємства. Її реалізація дозволяє не лише усунути наявні ризики, але й створити систему довгострокового розвитку, яка поєднує фінансову стабільність, інноваційність та високу організаційну культуру.

У ході виконання третього розділу було комплексно досліджено напрями вдосконалення антикризового управління на прикладі ТОВ «Видавництво «Ірис», діяльність якого у 2023-2025 рр. характеризується позитивною динамікою, але водночас зберігає низку ризиків фінансової та організаційної нестабільності.

Аналіз зарубіжного досвіду, проведений у підрозділі 3.1, показав, що успішні антикризові системи базуються на принципах превентивності, прозорості, гнучкості та безперервного моніторингу. Їхня адаптація до українських умов можлива шляхом створення власного алгоритму антикризових заходів, який інтегрує фінансові, виробничі та кадрові компоненти.

Основні досягнення запропонованих заходів

1. Сформовано комплексну систему антикризового управління, що включає три рівні:

– стратегічний – визначення довгострокових цілей і політики розвитку;

– тактичний – розробка програм санації, маркетингових і фінансових стратегій;

– операційний – реалізація конкретних заходів з контролю витрат, моніторингу показників, оптимізації ресурсів.

2. Визначено роль цифровізації у підвищенні стійкості підприємства: інтеграція CRM, ERP і аналітичних систем дала змогу зменшити витрати на управління та підвищити швидкість прийняття рішень.

3. Запроваджено алгоритм антикризових дій, що поєднує діагностику, планування, реалізацію, моніторинг і коригування стратегії. Завдяки цьому система управління стала гнучкою та здатною швидко адаптуватися до ринкових змін.

4. Створено базу ключових показників ефективності (KPI), які охоплюють фінансові, маркетингові, виробничі та кадрові аспекти діяльності. Це забезпечує об’єктивність оцінки результатів і формує основу для системи мотивації персоналу.

5. Виявлено й активізовано внутрішні резерви, завдяки чому вдалося оптимізувати адміністративні витрати, скоротити дебіторську заборгованість і підвищити рентабельність активів.

Для забезпечення довгострокової стабільності ТОВ «Видавництво «Ірис» доцільно реалізувати такі стратегічні напрями вдосконалення системи антикризового управління:

1. Цифрова трансформація управління.

Впровадження автоматизованих систем контролінгу, прогнозної аналітики та модулів оцінки ризиків (risk dashboard) для постійного моніторингу стану підприємства.

2. Побудова інтегрованої системи ризик-менеджменту.

Формування карти ризиків, класифікації загроз і сценаріїв реагування, що дозволить переходити від реактивного до проактивного типу управління.

3. Розвиток антикризової корпоративної культури.

Виховання серед працівників культури раціонального використання ресурсів, орієнтації на результат і відповідальності за кінцеві показники діяльності.

4. Фінансова диверсифікація та санаційне планування.

Розроблення альтернативних джерел фінансування (гранти, партнерські програми, попередні продажі), створення резервного стабілізаційного фонду для компенсації коливань ринку.

5. Інноваційно-маркетинговий розвиток.

Розширення присутності в електронному сегменті (ebook, мобільні додатки, навчальні платформи) як способу зменшення залежності від коливань ринку друкованої продукції.

На основі отриманих результатів доцільно запровадити такі конкретні заходи:

1. Вдосконалити організаційну структуру, створивши постійно діючий антикризовий комітет, відповідальний за аналіз ризиків і координацію дій підрозділів.

2. Розробити “Паспорт фінансової стабільності підприємства”, який міститиме ключові показники стану бізнесу, граничні значення та сценарії дій у кризових ситуаціях.

3. Впровадити аналітичну платформу для прогнозування попиту, що дасть змогу планувати обсяги виробництва відповідно до сезонних коливань і мінімізувати залишки.

4. Підвищити кваліфікацію управлінців середньої ланки у напрямку антикризового менеджменту, цифрової економіки та стратегічного планування.

5. Розширити систему внутрішнього контролю через перехід до формату безперервного аудиту (continuous audit) для оперативного виявлення фінансових дисбалансів.

Результати застосування удосконаленої системи антикризового управління представлено в таблиці 3.7.

Таблиця 3.7 – Результати застосування удосконаленої системи антикризового управління

Показник	Поточний рівень (2025)	Прогноз після впровадження (2026–2027)	Очікуване покращення
Коефіцієнт ліквідності	1,45	1,65	+0,20
Рентабельність активів, %	8,5	10,2	+1,7
Собівартість реалізованої продукції, %	78	72	–6
Продуктивність праці, тис. грн/особу	890	1 050	+160
Ступінь цифровізації управління, %	60	90	+30

Джерело: складено автором

Таким чином, реалізація запропонованих заходів дозволить не лише посилити поточну фінансову стійкість підприємства, але й створити адаптивну антикризову систему, здатну ефективно функціонувати в умовах невизначеності ринку та економічних коливань.

Антикризове управління на сучасному етапі розвитку ТОВ «Видавництво «Ірис» переходить від короткострокових стабілізаційних заходів до інтегрованої системи стратегічного розвитку, у центрі якої – ефективне використання внутрішніх резервів, цифрова трансформація процесів і корпоративна культура відповідальності. Запропоновані напрями – адаптація міжнародного досвіду, впровадження моделі «піраміди ефективності» та активізація внутрішніх резервів – формують цілісну модель стійкого розвитку підприємства, орієнтовану на гнучкість, інноваційність і економічну безпеку.

Система антикризового управління, побудована за цими принципами, забезпечить довгострокову конкурентоспроможність ТОВ «Видавництво «Ірис» та стане основою його стабільного функціонування у посткризовий період 2026-2030 років.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного комплексного дослідження теоретичних, методичних і практичних аспектів антикризового управління підприємством було досягнуто поставлену мету – теоретично обґрунтовано й удосконалено систему антикризового управління підприємством, розроблено рекомендації щодо підвищення її ефективності та забезпечення стабільного функціонування суб'єкта господарювання в умовах динамічного середовища.

Дослідження підтвердило, що антикризове управління є ключовою складовою сучасної системи корпоративного менеджменту, спрямованою на забезпечення фінансової стабільності, адаптивності та конкурентоспроможності підприємства. У сучасних умовах глобальної невизначеності воно виступає не лише реакцією на кризу, а постійним процесом моніторингу, попередження, локалізації та подолання кризових явищ.

У першому розділі було розкрито еволюцію наукових підходів до антикризового управління, визначено його місце у структурі стратегічного менеджменту та систематизовано основні концепції розвитку. Встановлено, що антикризове управління пройшло шлях від реактивної моделі, зорієнтованої на ліквідацію наслідків кризи, до інтегрованої, превентивно-стратегічної концепції, заснованої на прогнозуванні ризиків і використанні інноваційних технологій.

Визначено принципи побудови антикризової системи – системність, превентивність, гнучкість, безперервність, інноваційність, соціальна орієнтованість і ресурсна оптимальність. Було систематизовано інструменти антикризового управління, що використовуються на підприємствах залежно від фази кризи, функціональної сфери та часових горизонтів дії.

Особливу увагу приділено аналізу фінансових механізмів, які є ядром антикризового управління. Визначено, що основними інструментами фінансової стабілізації є санація, реструктуризація боргів, управління грошовими потоками, контролінг, бюджетування та альтернативне фінансування. Ефективна реалізація

цих інструментів сприяє відновленню платоспроможності, підвищенню ліквідності та зміцненню фінансової бази підприємства.

У другому розділі дослідження проведено детальний аналіз антикризового стану й діяльності підприємства ТОВ «Видавництво «Ірис». Здійснено SWOT- і PEST-аналізи, які дозволили визначити основні сильні та слабкі сторони підприємства, можливості та загрози зовнішнього середовища. Результати свідчать, що підприємство має потужний виробничий потенціал, кваліфікований персонал, сучасне обладнання й позитивну ділову репутацію. Водночас виявлено такі проблеми, як висока собівартість продукції, залежність від імпортних матеріалів, недостатній рівень автоматизації управлінських процесів і обмежені інвестиційні ресурси.

Виявлені сильні сторони створюють підґрунтя для реалізації стратегії зростання, а слабкі – визначають пріоритети для антикризових дій. Серед зовнішніх можливостей виокремлено розвиток електронних видань, участь у державних програмах підтримки культури та освіти, розширення онлайн-продажів. Основні загрози пов’язані з економічною нестабільністю, конкуренцією у цифровому сегменті та подорожчанням сировини.

На основі результатів стратегічного аналізу запропоновано п’ять ключових напрямів розвитку підприємства:

- інноваційна стратегія розширення цифрових послуг і створення інтерактивних продуктів;
- стратегія диверсифікації каналів збуту через маркетплейси та онлайн-платформи;
- стратегія оптимізації витрат і запровадження системи контролінгу;
- стратегія зміцнення бренду та репутаційного управління;
- стратегія кадрового розвитку, орієнтована на цифрову компетентність персоналу.

Фінансовий аналіз показав, що у 2023-2025 роках ТОВ «Видавництво «Ірис»» забезпечило зростання доходів на 19,2 %, валового прибутку – на 25,9 %, а чистого прибутку – на 41,6 %. Це свідчить про позитивну динаміку ефективності діяльності

та результативність управлінських рішень. Підприємство продемонструвало стале підвищення рентабельності продажів, активів і власного капіталу, що підтверджує його фінансову стабільність.

Разом з тим виявлено потребу у подальшій автоматизації облікових процесів, удосконаленні системи планування витрат та розширенні напрямів цифрової дистрибуції. Рекомендовано впровадження інтегрованої системи стратегічного контролінгу для підвищення ефективності управління ресурсами, своєчасного виявлення ризиків та оперативного реагування на зміни середовища.

У третьому розділі було розроблено організаційно-економічний механізм формування політики антикризової стабілізації підприємства. Доведено, що антикризова політика є стратегічним компонентом загальної системи управління, яка охоплює процеси діагностики, прогнозування, планування, реалізації та контролю антикризових заходів.

Запропоновано модель механізму формування антикризової політики, що включає п’ять блоків: діагностичний, аналітичний, організаційний, фінансово-економічний і контрольно-оцінювальний. Така структура дозволяє системно координувати дії підприємства на всіх етапах антикризового циклу.

Підкреслено роль цифровізації у забезпеченні ефективності антикризової політики. Використання ERP-систем, технологій Big Data, аналітичних панелей (dashboard) і хмарних сервісів підвищує оперативність управлінських рішень, сприяє прозорості обліку та створює інформаційні передумови для раннього попередження криз.

Міжнародний досвід (США, Японії, країн ЄС, Канади) підтвердив, що підприємства, які впроваджують системи адаптивного управління та принципи ESG, швидше долають кризові явища й досягають сталого розвитку. На основі аналізу зарубіжних практик розроблено рекомендації щодо адаптації гібридної моделі антикризового управління в Україні, яка поєднує превентивний, стратегічний та інноваційний підходи.

Узагальнення результатів дослідження дозволяє сформулювати практичні рекомендації для підвищення ефективності антикризового управління:

1. Створити інтегровану систему стратегічного контролінгу, що об’єднає фінансові, операційні та маркетингові показники у єдиній інформаційній базі;

2. Впровадити цифрові технології управління ризиками – аналітичні панелі, predictive analytics, автоматизований моніторинг KPI;

3. Оптимізувати структуру управління шляхом делегування повноважень, скорочення бюрократичних ланок і підвищення відповідальності керівників середньої ланки;

4. Забезпечити фінансову стійкість через формування резервного фонду, реструктуризацію боргів, залучення інвесторів і диверсифікацію джерел доходів;

5. Підвищити рівень кадрової компетентності шляхом навчання цифровим технологіям, кризовому менеджменту та комунікаційним навичкам;

6. Інтегрувати ESG-підхід у систему корпоративного управління, забезпечуючи екологічну, соціальну та управлінську відповідальність;

7. Розробити політику інформаційної прозорості для підвищення довіри партнерів, інвесторів і суспільства.

Отже, результати дослідження свідчать, що ефективне антикризове управління підприємством базується на комплексному, системному й інноваційному підходах. Воно має поєднувати стратегічне бачення, фінансову аналітику, організаційну гнучкість і соціальну відповідальність.

Таким чином, антикризове управління постає не як реактивна діяльність, а як стратегічна філософія управління, що поєднує прогнозування, гнучкість і інноваційність. Запропоновані у роботі підходи й рекомендації можуть бути використані для побудови сучасних систем управління стійкістю підприємств, здатних ефективно функціонувати навіть у кризових умовах та забезпечувати сталий розвиток на довгострокову перспективу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрушків Б. М., Кузьмін О. Є. Антикризове управління підприємством: сучасні підходи. Львів: ЛНУ ім. Франка, 2019.

2. Білорус О. Г. Глобальні ризики та антикризове управління. Київ: КНЕУ, 2020.

3. Бондаренко О. М. Механізми антикризового розвитку організації. Запоріжжя: КПУ, 2021.

4. Васильєва Т. А. Системи раннього попередження криз на підприємстві. Суми: СумДУ, 2020.

5. Ворнова Л. І. Антикризове управління персоналом. Київ: КНЕУ, 2022.

6. Герасимчук В. Г., Швець І. Б. Управління змінами та подолання криз у підприємствах. Київ: КНЕУ, 2020.

7. Гриньова В. М., Купалова Г. І. Управління конкурентоспроможністю та кризовими станами. Харків: ХНЕУ ім. Кузнеця, 2019.

8. Гуткевич С. О. Ризик-менеджмент і діагностика кризових ситуацій. Київ: НАДУ, 2023.

9. Даниленко Л. І. Стратегічне управління організацією в умовах невизначеності. Полтава: ПУЕТ, 2021.

10. Дідковська Л. В. Антикризове управління підприємствами: механізми стабілізації. Київ: КНЕУ, 2020.

11. Дороніна М. С. Організаційна поведінка та її вплив на антикризовий розвиток. Харків: ХНЕУ ім. Кузнеця, 2022.

12. Дрогомирецька М. С. Психологічні аспекти управління персоналом в умовах кризи. Львів: ЛНУ, 2021.

13. Єгорова М. А. Антикризові HR-стратегії сучасних компаній. Одеса: ОНЕУ, 2023.

14. Жежуха В. Й. Економічна безпека та антикризовий менеджмент. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2020.

15. Збарський В. Кризове управління в системі корпоративного менеджменту. Київ: КНЕУ, 2019.

16. Зеліско І. М. Оцінювання фінансової стійкості в антикризовому управлінні. Тернопіль: ТНЕУ, 2021.

17. Іванов М. М. Стратегічне антикризове управління адаптивним підприємством. Дніпро: ДНУ, 2022.

18. Ілляшенко С. М. Інноваційні стратегії як інструмент антикризового розвитку. Суми: СумДУ, 2019.

19. Карпунь І. А. Антикризове управління та ризики персоналу. Чернівці: ЧНУ, 2023.

20. Квятковська Л. А. Управління змінами на підприємствах в умовах кризових явищ. Київ: КНЕУ, 2021.

21. Кириченко О. А. Корпоративний менеджмент і антикризові технології. Київ: КНЕУ, 2020.

22. Кіш Л. М. Трудовий потенціал організації в умовах кризи. Ужгород: УжНУ, 2023.

23. Клименко С. М. Фінансові механізми виходу з кризи. Київ: КНЕУ, 2019.

24. Ковальчук Т. В. Адаптація персоналу в кризових умовах. Рівне: НУВГП, 2022.

25. Козак Ю. Г. Антикризове управління підприємством: практичні рішення. Київ: Знання, 2021.

26. Коляда О. В. Сучасні моделі реструктуризації підприємств. Полтава: ПУЕТ, 2020.

27. Королько В. Г. Комунікаційні стратегії в умовах кризового менеджменту. Київ: Вид-во «Київський університет», 2021.

28. Кошевець О. В. Система раннього попередження та реагування в управлінні. Миколаїв: МНАУ, 2023.

29. Краснокутська Н. С. Мотивація персоналу в період кризових станів організації. Київ: КНЕУ, 2019.

30. Крушельницька О. В. Антикризовий потенціал підприємства. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2020.

31. Кузьмін О. Є., Мельник Г. М. Менеджмент організацій: антикризовий аспект. Львів: ЛНУ ім. Франка, 2022.

32. Лагутін В. Д. Економічна діагностика у кризовому менеджменті. Київ: КНЕУ, 2021.

33. Лисак В. А. Поведінкові аспекти організаційних криз. Івано-Франківськ: ПНУ, 2023.

34. Лопушняк Г. Антикризова кадрова політика підприємства. Тернопіль: ЗУНУ, 2022.

35. Мартиненко В. М. Системи менеджменту в умовах нестабільності. Харків: ХНЕУ, 2020.

36. Маслак О. І. Антикризове управління виробничими підприємствами. Кременчук: КрНУ, 2021.

37. Мельник Л. Г. Економіка сталого та антикризового розвитку. Суми: СумДУ, 2020.

38. Мірошниченко І. М. Управління ризиками та кризами на підприємстві. Дніпро: ДУ ім. Альфреда Нобеля, 2023.

39. Мойсеєнко І. П. HR-менеджмент у кризовий період. Львів: ЛНУ ім. Франка, 2021.

40. Мошак О. Антикризові стратегічні рішення та адаптивний розвиток бізнесу. Київ: КНЕУ, 2022.

41. Наливайко А. П. Стратегічні рішення в умовах турбулентності. Київ: КНЕУ, 2024.

42. Олексюк О. І. Удосконалення системи мотивації в період кризи. Рівне: НУВГП, 2020.

43. Онищенко С. В. Ризики персоналу в умовах організаційних змін. Чернігів: ЧНТУ, 2023.

44. Орлова В. А. Управління конфліктами та стресами під час кризи. Київ: НАУ, 2022.

45. Павленко І. А. Стратегічний розвиток організації під впливом криз. Київ: КНЕУ, 2021.

46. Панкевич В. Невизначеність та антикризові стратегії керівників. Львів: ЛНУ, 2023.

47. Пікуль В. О. Система економічної безпеки підприємства. Київ: КНЕУ, 2019.

48. Пилипенко А. А. Кризові явища та методи їх нейтралізації. Дніпро: ДНУ, 2020.

49. Полторак А. А. Діагностика персоналу в антикризовому менеджменті. Київ: МАУП, 2022.

50. Поплавський М. Інструменти корпоративного антикризового менеджменту. Львів: ЛНУ, 2024.

51. Прохорова В. В. Фінансові інструменти антикризового регулювання. Харків: ХНЕУ, 2021.

52. Ревак І. О. Антикризові програми відновлення підприємств. Луцьк: ЛНТУ, 2023.

53. Романенко О. В. Стратегічна роль HR у кризових трансформаціях. Київ: КНЕУ, 2022.

54. Рудніцька В. М. Організаційна поведінка в екстремальних умовах. Івано-Франківськ: ПНУ, 2019.

55. Савченко В. Ф. Управління персоналом у кризових ситуаціях. Київ: КНЕУ, 2020.

56. Скібіцький О. М. Ефективність стратегій виходу з кризи. Київ: КНЕУ, 2023.

57. Стадник А. Антикризове фінансове управління підприємством. Житомир: ЖДТУ, 2021.

58. Сімкова Н. О. Стратегічні HR-технології в умовах нестабільності. Херсон: ХДАУ, 2024.

59. Яремчук Р. І. Антикризові концепції розвитку підприємств. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2024.

ДОДАТКИ

Додаток А

Підприємство _____ТОВ «Видавництво «Ірис»
Територія _____ХАРКІВСЬКА_____

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 грудня 2023 р.

Форма № 1

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	13	15
первісна вартість	1001	31	39
накопичена амортизація	1002	(19)	(24)
Незавершені капітальні інвестиції	1005		
Основні засоби	1010	294	368
первісна вартість	1011	463	579
знос	1012	(169)	(211)
Інвестиційна нерухомість	1015		
Довгострокові біологічні активи	1020		
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030		
інші фінансові інвестиції	1035		
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040		
Відстрочені податкові активи	1045	208	260
Інші необоротні активи	1090		
Усього за розділом I	**1095**	514	643
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	34	42
Товари	1104	4853	6066
Поточні біологічні активи	1110		
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	4913	6141
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	65	81
з бюджетом	1135	663	829
у тому числі з податку на прибуток	1136		
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	200	250
Поточні фінансові інвестиції	1160		
Гроші та їх еквіваленти	1165		
Рахунки в банках	1167	121	151
Витрати майбутніх періодів	1170		
Інші оборотні активи	1190	19	24

Усього за розділом II	**1195**	10866	13584
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	**1200**		
Баланс	**1300**	11380	14227

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований капітал	1400	24	24
Капітал у дооцінках	1405		
Додатковий капітал	1410		
Резервний капітал	1415		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	53	66
Неоплачений капітал	1425		
Вилучений капітал	1430		
Усього за розділом I	**1495**	77	90
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500		
Довгострокові кредити банків	1510		
Інші довгострокові зобов'язання	1515		
Довгострокові забезпечення	1520		
Цільове фінансування	1525		
Усього за розділом II	**1595**		
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600		
Векселі видані	1605	494	617
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610		
товари, роботи, послуги	1615	10330	12912
розрахунками з бюджетом	1620	219	474
у тому числі з податку на прибуток	1621	43	179
розрахунками зі страхування	1625	53	266
розрахунками з оплати праці	1630	165	306
за одержаними авансами	1635		
Поточні забезпечення	1660		
Доходи майбутніх періодів	1665		
Інші поточні зобов'язання	1690		
Усього за розділом III	**1695**	11303	14137
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	**1700**		
Баланс	**1900**	11380	14227

Додаток Б

Підприємство _____ ТОВ «Видавництво «Ірис»
Територія _____ХАРКІВСЬКА_____

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
за _____ 2023 р.

Форма № 2

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	19261	15409
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(17882)	(14306)
Валовий: прибуток	2090	1379	1103
збиток	2095		
Інші операційні доходи	2120	432	346
Адміністративні витрати	2130	(294)	(235)
Витрати на збут	2150	(200)	(160)
Інші операційні витрати	2180	(750)	(600)
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	567	454
збиток	2195		
Дохід від участі в капіталі	2200		
Інші фінансові доходи	2220		
Інші доходи	2240		
Фінансові витрати	2250	(44)	(35)
Втрати від участі в капіталі	2255		
Інші витрати	2270		
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	523	419
збиток	2295		
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	116	93
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305		
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	407	326
збиток	2355		

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400		
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405		
Накопичені курсові різниці	2410		
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415		
Інший сукупний дохід	2445		
Інший сукупний дохід до оподаткування	**2450**		
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455		
Інший сукупний дохід після оподаткування	**2460**		
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	**2465**	407	326

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	6410	5128
Витрати на оплату праці	2505	812	650
Відрахування на соціальні заходи	2510	292	234
Амортизація	2515	72	58
Інші операційні витрати	2520	2722	2178
Разом	**2550**	10308	8246

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600		
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605		
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610		
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615		
Дивіденди на одну просту акцію	2650		

Додаток В

Підприємство ТОВ Видавництво «Ірис»
Територія ХАРКІВСЬКА

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 грудня 2024 р.

Форма № 1

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи Нематеріальні активи	1000	15	18
первісна вартість	1001	39	42
накопичена амортизація	1002	(24)	(24)
Незавершені капітальні інвестиції	1005		
Основні засоби	1010	368	383
первісна вартість	1011	579	579
знос	1012	(211)	(196)
Інвестиційна нерухомість	1015		
Довгострокові біологічні активи	1020		
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030		
інші фінансові інвестиції	1035		
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040		
Відстрочені податкові активи	1045	260	305
Інші необоротні активи	1090		
Усього за розділом I	**1095**	**643**	**706**
II. Оборотні активи Запаси	1100	42	87
Товари	1104	6066	8701
Поточні біологічні активи	1110		
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	6141	6448
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	81	16
з бюджетом	1135	829	587
у тому числі з податку на прибуток	1136		
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	250	115
Поточні фінансові інвестиції	1160		
Гроші та їх еквіваленти	1165		
Рахунки в банках	1167	151	254
Витрати майбутніх періодів	1170		
Інші оборотні активи	1190	24	24

Усього за розділом II	**1195**	**13584**	**16232**
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	**1200**		
Баланс	**1300**	**14227**	**16938**

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал Зареєстрований капітал	1400	24	24
Капітал у дооцінках	1405		
Додатковий капітал	1410		
Резервний капітал	1415		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	66	82
Неоплачений капітал	1425		
Вилучений капітал	1430		
Усього за розділом I	**1495**	**90**	**106**
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення Відстрочені податкові зобов'язання	1500		
Довгострокові кредити банків	1510		
Інші довгострокові зобов'язання	1515		
Довгострокові забезпечення	1520		
Цільове фінансування	1525		
Усього за розділом II	**1595**		
III. Поточні зобов'язання і забезпечення Короткострокові кредити банків	1600		
Векселі видані	1605	617	574
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610		
товари, роботи, послуги	1615	12912	15496
розрахунками з бюджетом	1620	474	213
у тому числі з податку на прибуток	1621	179	97
розрахунками зі страхування	1625	266	240
розрахунками з оплати праці	1630	306	309
за одержаними авансами	1635		
Поточні забезпечення	1660		
Доходи майбутніх періодів	1665		
Інші поточні зобов'язання	1690		
Усього за розділом III	**1695**	**14137**	**16832**
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	**1700**		
Баланс	**1900**	**14227**	**16938**

Додаток Г

Підприємство ТОВ Видавництво «Ірис»
Територія ХАРКІВСЬКА
___

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
за _____ 2024 р.

Форма № 2

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	23651	19261
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(18203)	(17882)
Валовий: прибуток	2090	5448	1379
збиток	2095		
Інші операційні доходи	2120	140	432
Адміністративні витрати	2130	(1302)	(294)
Витрати на збут	2150	(908)	(200)
Інші операційні витрати	2180	(1997)	(750)
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	1381	567
збиток	2195		
Дохід від участі в капіталі	2200		
Інші фінансові доходи	2220		
Інші доходи	2240		
Фінансові витрати	2250	(589)	(44)
Втрати від участі в капіталі	2255		
Інші витрати	2270		
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	792	523
збиток	2295		
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	(247)	(116)
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305		
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	**545**	**407**
збиток	2355		

ІІ. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400		
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405		
Накопичені курсові різниці	2410		
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415		
Інший сукупний дохід	2445		
Інший сукупний дохід до оподаткування	**2450**		
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455		
Інший сукупний дохід після оподаткування	**2460**		
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	**2465**	545	407

61.

ІІІ. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	8100	6410
Витрати на оплату праці	2505	716	812
Відрахування на соціальні заходи	2510	301	292
Амортизація	2515	89	72
Інші операційні витрати	2520	3043	2722
Разом	**2550**	12249	10308

62.

ІV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600		
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605		
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610		
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615		
Дивіденди на одну просту акцію	2650		

Додаток Д

Підприємство ТОВ Видавництво «Ірис»
Територія ХАРКІВСЬКА

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 грудня 2025 р.*

Форма № 1

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	18	26
первісна вартість	1001	42	56
накопичена амортизація	1002	(24)	(30)
Незавершені капітальні інвестиції	1005	-	
Основні засоби	1010	383	388
первісна вартість	1011	579	678
знос	1012	(196)	(290)
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-
знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035		
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	305	372
Гудвіл	1050	-	
Відстрочені аквізиційні витрати	1060	-	
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	
Інші необоротні активи	1090	-	
Усього за розділом I	**1095**	**706**	**786**
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	8788	8882
Виробничі запаси	1101	8701	8825
Незавершене виробництво	1102		
Готова продукція	1103	-	
Товари	1104	-	
Поточні біологічні активи	1110	-	
Депозити перестрахування	1115	-	
Векселі одержані	1120	-	

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	6448	6894
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	16	38
з бюджетом	1135	587	451
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	115	168
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	254	278
Готівка	1166	-	-
Рахунок в банках	1167	254	278
Витрати майбутніх періодів	1170	-	-
Частка перестраховика у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в: резервах довгострокових зобов’язань	1181	-	-
резервах збитків або резервах належних виплат	1182	-	-
резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	24	15
Усього за розділом II	**1195**	**16232**	**16726**
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	**1200**	-	-
Баланс	**1300**	**16938**	**17512**

Пасив	**Код рядка**	**На початок звітного періоду**	**На кінець звітного періоду**
1	2	3	4
I. Власний капітал Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	24	24
Внески до незареєстрованого статутного капіталу	1401	-	
Капітал у дооцінках	1405	-	
Додатковий капітал	1410	-	
Емісійний дохід	1411	-	
Накопичені курсові різниці	1412	-	
Резервний капітал	1415		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	82	2005
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Вилучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	**1495**	**106**	**2029**

II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520		
Довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цільове фінансування	1525	-	-
Благодійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі: резерв довгострокових зобов'язань	1531	-	-
резерв збитків або резерв належних виплат	1532	-	-
резерв незароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Призовий фонд	1540	-	-
Резерв на виплату джек-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	**1595**	**-**	**-**
III. Поточні зобов'язання і забезпечення Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	574	632
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	
товари, роботи, послуги	1615	15496	13845
розрахунками з бюджетом	1620	213	287
у тому числі з податку на прибуток	1621	97	87
розрахунками зі страхування	1625	240	321
розрахунками з оплати праці	1630	309	398
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	-	-
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені комісійні доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	-	-
Усього за розділом III	**1695**	**16832**	**15483**
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	**1700**	-	-
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	**1800**	-	-
Баланс	**1900**	**16938**	**17512**

* - розрахункові дані

Додаток Е

Підприємство ТОВ Видавництво «Ірис»
Територія ХАРКІВСЬКА

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
за 2025р.*

Форма № 2

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	28045	23651
Чисті зароблені страхові премії	2010	-	-
премії підписані, валова сума	2011	-	-
премії, передані у перестрахування	2012	-	-
зміна резерву незароблених премій, валова сума	2013	-	-
зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій	2014	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(20532)	(18203)
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	2070	-	-
Валовий: прибуток	2090	7513	5448
збиток	2095	(-)	(-)
Дохід (витрати) від зміни у резервах довгостроковихзобов'язань	2105	-	-
Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів	2110	-	-
зміна інших страхових резервів, валова сума	2111	-	-
зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах	2112	-	-
Інші операційні доходи	2120	213	140
у тому числі: дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2121	-	-
дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування	2123	-	-
Адміністративні витрати	2130	(1462)	(1302)
Витрати на збут	2150	(1039)	(908)
Інші операційні витрати	2180	(2256)	(1997)
у тому числі: витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю	2181	-	-

витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції	2182	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	2969	1381
збиток	2195	(-)	(-)
Доход від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
у тому числі: *дохід від благодійної допомоги*	2241	-	-
Фінансові витрати	2250	(624)	(589)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті	2275	-	-
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	2345	792
збиток	2295	(-)	(-)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	(422)	(247)
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	**1923**	**545**
збиток	2355	(-)	(-)

ІІ. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	**2450**	-	-
Податок на прибуток, пов’язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	**2460**	-	-
Сукупний дохід(сума рядків 2350, 2355 та 2460)	**2465**	1923	545

ІІІ. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	9637	8100
Витрати на оплату праці	2505	882	716
Відрахування на соціальні заходи	2510	345	301
Амортизація	2515	94	89
Інші операційні витрати	2520	3152	3043
Разом	**2550**	14110	12249

IV.РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

* - розрахункові дані